

Μέρκελ προς Σαμαρά

Εχετε μια τελευταία ευκαιρία

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ελληνικές καλένδες

ΣΕΛΙΔΑ 7

Γυρίζουν τους εκπαιδευτικούς στις δεκαετίες του '20 και του '30

ΣΕΛΙΔΑ 10

ΣΤΕ και κυβερνήσεις

Επί 18 χρόνια αρνούνται να εφαρμόσουν τον επιστημονικό ορισμό του δάσους

ΣΕΛΙΔΑ 9

Μεταξύ σφύρας και áκμονος

Ο ελληνικός λαός καλείται να επιλέξει ανάμεσα σε δυο προγράμματα διαχείρισης της κινεζοποίησης (ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ)

Γραμμή «μεγάλου συνασπισμού»

«Συγκυβέρνηση με τον κ. Σαμαρά και τον κ. Βενιζέλο εμείς δε θα κάνουμε, ούτε πρόκειται να μας τυλίξουν εμάς σε μια κόλλα χαρτί, να υπογράψουμε εμείς συμφωνητικά για να γευτούμε ορισμένες ώρες τη γλύκα της εξουσίας. Δεν είμαστε από αυτό, εμείς είμαστε από άλλο ανέκδοτο». Η φράση αυτή του Τσίπρα, από τη συνέντευξη Τύπου της Θεσσαλονίκης, προβλήθηκε κατά κόρον και από τον ΣΥΡΙΖΑ και από τους πολιτικούς του αντιπάλους. Η κάθε πλευρά είχε τους λόγους της. Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ για να «πουλήσει μαγκιά» και να κρύψει τη μεγάλη καλοτούμπα που προβλαττοποίησε με το νέο πρόγραμμά του, οι δε κυβερνητικοί –αφοπλισμένοι επί της ουσίας– για να κινδυνολογήσουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ απαιτεί να σύρει τη χώρα σε απανωτές εκλογικές περιπτέτεις, μέχρι να μπορέσει να σχηματίσει κυβέρνηση.

Αμέσως πινακίδα από αυτή την ατάκα, όμως, ο Τσίπρας είχε πει μια άλλη, στην οποία συμπυκνώνεται η ουσία: «Εάν λοιπόν έχουμε ένα εκλογικό αποτέλεσμα που δε μας δίνει την αυτοδυναμία, αλλά μας δίνει τη δυνατότητα ή το περιθώριο στη βάση του προγράμματός μας να υπάρξουν συγκλίσεις με δυνάμεις, αν βρίσκονται στη Βουλή, που εν πάσῃ περιπτώσει βρίσκονται στην άλλη πλευρά της όχθης, στην από δω πλευρά, σε αυτήν που λέει πάμε να διαπραγματευθούμε κι όχι πάμε να υλοποιήσουμε το μνημόνιο, θα τις επιδιώξουμε. Εάν δεν υπάρχει αυτό αναγκαστικά θα πάμε σε επόμενη εκλογική αναμέτρηση».

Ποιες είναι αυτές οι πολιτικές δυνάμεις; Ακρη δε βγάζεις, αφού πρώτα ορίζονται ως δυνάμεις «στην άλλη πλευρά της όχθης» και μετά «στην από δω πλευρά». Δεν πρόκειται για φραστικό λάθος, δικαιολογημένο στον προφορικό λόγο, γιατί αμέσως μετά υπάρχει το στήμα: «πάμε να διαπραγματευθούμε κι όχι πάμε να υλοποιήσουμε το μνημόνιο». Οποιον και να ωρτήσεις στο ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ θα σου πει «πάμε να διαπραγματευθούμε». Άλλωστε, έτσι όπως ορίζει πλέον ο ΣΥΡΙΖΑ τη «διαπραγμάτευση», δεν είναι παρά ένας φερετζές για τη διαχείριση της κινεζοποίησης. Αν γυρίσουμε στην αρχή, θα διαπιστώσουμε ότι δεν αναφέρονται τυχαία οι Σαμαράς και Βενιζέλος και όχι η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Ολη η λογική που περιέγραψε ο Τσίπρας είναι η λογική ενός ψευδούς συνασπισμού. Σε μια τέτοια περίπτωση, θα χωρέσουν ακόμη και οι Σαμαράς-Βενιζέλος, αν ακόμη είναι επικεφαλής των κομμάτων τους. Θα ήταν απαράδεκτο να θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ να υπαγορεύσει στους κυβερνητικούς του συμμάχους τη διαμόρφωση της ηγεσίας τους.

Κρατήστε, λοιπόν, τη μοναδική βάση κυβερνητικής συνεργασίας που θέτει ο ΣΥΡΙΖΑ: «πάμε να διαπραγματευθούμε». Είναι τόσο πλατιά και τόσο ασαφής που χωράει τα πάντα (και τους πάντες).

Τζήμερος επί το λαϊκότερον

Ενας Τζήμερος με προφίλ καλού λαϊκού παιδιού ήταν ο Θεοδωράκης στην παρουσίαση του (ο θεός να το κάνει) προγράμματος του Ποταμού. Σπονδές στην «αξιοκρατία», αφόρητες κοινοτοπίες που τις ακούμενες δεκατείς τώρα απ' όλα τα αστικά κόμματα, τηλεοπτικού τύπου ευφυολογήματα και μερικές κουβέντες της πιάτσας ήταν ο αχταρμάς των «21 Θέσεων» που παρουσίασε.

Πρέπει να του αναγνωρίσουμε, όμως, ότι ξεπέρασε τον Τζήμερο (και όλους τους νεοφιλεύθερους που έχουν περάσει από τον τόπο). Είναι ο πρώτος που πρότεινε να κάνουν οι καθηγητές φροντιστήρια επί πληρωμή το απόγευμα, όπως οι γιατροί κάνουν απογευματινά ιατρεία! Αυτό κανένας δεν έχει μέχρι τώρα τολμήσει να το εισηγηθεί. Μάλιστα, κάποια στιγμή, για να δείξουν ευαισθησία προς τα παιδιά της φτωχολογίας που δεν έχει να πληρώσει φροντιστήρια, θεσπίσαν την περιβόητη «ενισχυτική διδασκαλία» που προσφέροταν δωρεάν τα απογεύματα. Ο Θεοδωράκης, σ' ένα κρεσέντο αντιλαϊκότητας, πρότεινε να μπορούν οι καθηγητές να κάνουν φροντιστήρια τα απογεύματα και όποιος έχει λεφτά να πληρώνει. Οποιος δεν έχει ας προσεχεί να μην έναι φτωχός.

Δε νομίζουμε ότι αξίζει τον κόπο να σχολιάσουμε αναλυτικά τις διάφορες παπαριές που παρουσιάστηκαν σαν «νέες ιδέες». Το νομίζουμε ότι αξίζει τον κόπο να σχολιάσουμε αναλυτικά τις διάφορες παπαριές που παρουσιάστηκαν σαν «νέες ιδέες».

Όλες μπορεί να τις συναντήσει κανείς στη νεοφιλεύθερη μπουρδολογία του Τζήμερου, αλλά και στη «μικιάδικη» μπουρδολογία του Γιωργάκη Παπανδρέου και των συνεργατών του. Αν δεν υπήρχε εντολή «από πάνω» για στήριξη του, οι συνάδελφοί του πολιτικοί συντάκτες στις μεγάλες αστικές φυλλάδες θα είχαν πάρει στο ψηλό τον Θεοδωράκη και ο επιεικέστερος χαρακτηρισμός που θα του έδιναν θα ήταν «ψωνάρω». Όμως πρέπει να τον στηρίξουν και επειδή αρκετοί δε θέλουν και να εκτεθούν (να γίνουν και αυτοί ρόμπτες) επιλέγουν να προβάλλουν τα «νέα πρόσωπα», το «ενδιαφέροντα λόγο», το «αντικομφορμιστικό περιβάλλον» και άλλα τέτοια ανώδυνα.

Η στόχευση των μεγαλεκδότων είναι προφανής. Το ΠΑΣΟΚ καταρρέει, η ΔΗΜΑΡ εξαφανίστηκε, κάποιος πρέπει να συγκρατήσει έναν κόσμο να μην πάει στον ΣΥΡΙΖΑ. Το Ποτάμι είναι το όχημα για να κοπεί η αυτοδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ. Κι επειδή το σκέτο «λάιφ στάιλ» δεν μπορεί να πουλήσει, ειδικά σε βουλευτικές εκλογές σε συνθήκες μεγάλης πόλωσης ανάμεσα σε ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, βάζουν και μερικές πρόχειρες πολιτικές πινελιές. Μ' ένα 6%-7% το Ποτάμι μπορεί να γίνει η συγκολλητική ουσία για το «ψευδούς συνασπισμό». Μετά, μπορεί ησύχως να προερευτεί προς τον πολιτικό σκουπιδοτενέκε. Μιας χρήσης είναι.

Ο Κουβέλης ως Καρατζαφέρης της σοσιαλδημοκρατίας

«Δεν ενδιαφέρομαι για την προεδρία». Μ' αυτό τον τίτλο παρουσίασε το «Βήμα» της περασμένης Κυριακής συνέντευξη του Φώτη Κουβέλη. Ο τίτλος ήταν εντός εισαγωγικών, για να φάνεται ότι πρόκειται για φράση του συνεντευξιαζόμενου. Οσο κι αν έψωχνες, όμως, στο σώμα της συνέντευξης, δεν έβρισκες τέτοια ατάκα του Κουβέλη. Το μόνο που λέει είναι: «Σε κάθε περίπτωση η «προεδρολογία» δεν με αφορά. Η «προεδρολογία» βλέπτει σοβαρά και την κοινωνία και την πολιτική».

Η «προεδρολογία» δεν αφορά τον Κουβέλη, όχι η εκλογή του στον προεδρικό θώκο. Γ' αυτό και για μια ακόμη φορά δεν κάνει μια κατηγορηματική δήλωση, όπως ο Καραμανλής ας πουέμε: δεν ενδιαφέρομαι για το αξίωμα του προέδρου της Δημοκρατίας, τελεία και παύλα. Αντίθετα, επαναλαμβάνει την άποψη ότι «η προεδρική εκλογή δεν είναι μια τυπική δια-

δικασία, διακοσμητικό χαρακτήρα. Ο ίδιος ο Πρόεδρος δεν είναι διακοσμητικό πρόσωπο», προσθέτοντας την επίσης γνωστή άποψή του: «Λέω ότι η προεδρική εκλογή συναρπάτται με τις ασκούμενες πολιτικές, υπό την έννοια του ότι δεν μπορεί να αναφέρουν πολιτικές συνεννοήσεις, συναντήσεις και συμπτώσεις, αν αυτές οι πολιτικές εξακολουθούν να διευρύνουν τα κοινωνικά ρήγματα». Το νέο είναι πως αυτή τη φορά προσέθετε πως «η εκτίμησή μου είναι ότι δεν θα αλλάξουν» οι ασκούμενες πολιτικές.

Το συμπέρασμα είναι πως ο Κουβέλης, βλέποντας ότι ο Σαμαράς δεν τον προκρίνει αυτή τη στιγμή, πλαισάρει τον εαυτό του ως λύση έκτακτης ανάγκης. Αν δηλαδή, δεν τραβήξουν τον Καμμένο σε μια λύση τύπου Δήμα (αυτό το όνομα πλασάρεται αυτή τη στιγμή), να καταλήξουν σ' αυτόν για να τραβήξουν τη ΔΗΜΑΡ και τους ανεξαρτητοποιηθέντες απ' αυτήν.

«Η, αν δεν «κάτσει» η εκλογή και οδηγηθούν αναγκαστικά σε εκλογές, να είναι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για την επόμενη Βουλή, στην οποία θα αρκούν μόνο 151 ψήφοι». Τα υπόλοιπα, ότι «η ΔΗΜΑΡ δεν ετεροκαθορίζεται, δεν διαλύεται, όπως θα εύχονταν πολλοί, δεν διαχέται σε άλλα κόμματα», διότι «οι λόγοι που κατέστησαν αναγκαία πριν από τέσσερα χρόνια την ίδρυσή της παραμένουν εξίσου επικαίροι και σήμερα» και κατά συνέπεια «το κόμμα μας θα διατηρήσει την πολιτική και οργανωτική αυτοτελειά του, θα ανασυγκροτηθεί και θα συμβάλει, μέσα από τη στιγμή της προεδρίας, στην οποίαντας τα στελέχη που του έμειναν πιστά να βρουν καταφύγιο στις στοργικές αγκάλες του ΣΥΡΙΖΑ». Αυτό, όμως, μπορεί να γίνει μόνο στην περίπτωση που δε θα πάει να εκλεγεί πρόεδρος απ' αυτή τη Βουλή. Αν το δοκιμάσει και αποτύχει, θα χαθεί κι αυτός και οι πιστοί του. Αν πετύχει, τότε θα έχει ξεπουλήσει αυτά τα στελέχη χάριν της προσωπικής του φιλοδοξίας. Το πολύ να βολέψει μερικούς στις υπηρεσίες της Προεδρίας.

■ ΠΑΣΟΚ: Ζαλάδα και ανησυχία

Εντάξει, ο Σκανδαλίδης δεν είναι η πρώτη φορά που λέει πως η περίοδος του «ιστορικού συμβιβασμού με τη Δεξιά» ολοκληρώνεται με τη θητεία αυτής της κυβέρνησης και πως μετά τις επόμενες εκλογές το ΠΑΣΟΚ πρέπει να συνεργαστεί με τον ΣΥΡΙΖΑ. Οταν, όμως, βγαίνει ο Βενιζέλος και λέει τα ίδια (με διαφορετικά λόγια), το πράγμα αλλάζει. Κυβέρνηση «με προοδευτικό πρόσημο» προκρίνει ο Βενιζέλος για μετά τις επόμενες εκλογές και –αν αυτό δεν καταστεί δύνατος– κυβέρνηση «όλων των υπεύθυνων ευρωπαϊκών δυνάμεων».

Δεν είναι η πρώτη φορά που τα λέει όμως στην αστική πολιτική

■ Διάσκεψη για το κλίμα

Τα φεύτικα τα λόγια τα μεγάλα...

Γιατί η 23η Σεπτέμβρη ήταν μία «ιστορική μέρα»; Δεν το γνωρίζετε; Θα πρέπει να ντρέπεστε που είστε τόσο αδιάφοροι για τέτοιας «ιστορικής σημασίας» γεγονότα, όπως η παγκόσμια διάσκεψη του ΟΗΕ για το κλίμα, που έγινε την περασμένη Τρίτη στη Νέα Υόρκη! Και μόνο ο χρόνος που διήρκεσε αυτή η διάσκεψη προϊδεάζει για το πόσο σημαντική ήταν. Μόλις μία μέρα ήταν αρκετή για να συζητήσουν και να καταλήξουν σε αποφάσεις 100 ήγετες κρατών και 800 ηγετικά στελέχη επιχειρήσεων και οικονομικών οργανισμών, ώστε ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν, που προήρευ στη διάσκεψη, να δηλώσει περιχαρής: «Σήμερα ήταν μία μεγάλη μέρα, μία ιστορική μέρα. Ποτέ πριν δεν συγκεντρώθηκαν τόσοι πολλοί ήγετες για να δεσμευτούν σε δράση για την κλιματική αλλογή».

Ακόμη και στο τελευταίο φέματα έλεγε! Το 2008, στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλογή (που απετελεσε το μεγαλύτερο φιάσκο όλων των εποχών), μαζεύτηκαν αντιπροσωπίες από 200 χώρες, 110 ήγετες και 15.000 συμμετέχοντες, οι οποίοι συζήτησαν επί δύο ολόκληρες εβδομάδες, χωρίς να καταλήξουν πουθενά σε πρακτικό επίπεδο (αναλυτικότερα: <http://www.eksegersi.gr/issue/582/Διεθνή/393.Φουύσκα-η-«hopenhagen», http://www.eksegersi.gr/issue/580/Περιβάλλον/538.«hopenhagen»-Διάσκεψη-για-το-κλίμα-ή-εμπόριο και http://www.eksegersi.gr/issue/581/Περιβάλλον/638.Διάσκεψη-για-το-κλίμα-ή-εμπόριο-ελπίδας-2>). Επρεπε όμως ο κακόμιορος ο Μπαν να σώσει

τα προσχήματα για να πάρει λίγο πάνω του το εμπόριο ελπίδας, που λίγοι πιέζουν εμπιστεύονται.

Δεν έχει σημασία να αναλωθεί κανείς στην ανάλυση των υποσχέσεων (γιατί περί υποσχέσεων τρόκειται) που δόθηκαν στη διάσκεψη. Οποιος έχει την... αντοχή να διαβάσει για την «παγκόσμια συμμαχία για την κλιματολογικά έξυπνη γεωργία», που συστήθηκε από 16 χώρες και 37 οργανώσεις, για να κινητοποιήσει (κρατηθεί-

τε!) 500 εκατομμύρια αγρότες να εξασκηθούν στην «οικολογική γεωργία» μέχρι το 2030, ή για τις τράπεζες που υπόσχονται να δεκαπλασιάσουν τις επενδύσεις τους στην «κλιματολογικά έξυπνη γεωργία» και να εκδώσουν «πράσινα ομόλογα» αξίας 30 δισ. δολαρίων μέσα στο 2015, ας τα διαβάσει. Οι υποσχέσεις τζάμπα είναι. Οπως αυτές για το «πράσινο ταμείο» (Green Climate Fund), που θεσπίστηκε στη διεθνή διάσκεψη στο Κανκούν του Μεξικού (ένα χρόνο μετά το φιάσκο της Κοπεγχάγης) το 2010. Οπως είχαμε γράψει τότε (<http://www.eksegersi.gr/issue/625/Διεθνή/8520.Η-φάρσα-συνεχίζεται>), οι ανεπτυγμένες χώρες «δεσμεύτηκαν» τότε να δώσουν το... λιγιγιάδες ποσό των 30 δισ. δολαρίων (όπως μας πληροφορούσε το άρθρο 95 της συμφωνίας), που -όπως είχαμε επισημάνει- ισοδυναμούσε με το 1.5% των πακέτων ενίσχυσης που δόθηκαν τα τρία προηγούμενα χρόνια από την αμερικανική κυβέρνηση

στους μεγαλοκαπιταλιστές!

Ομως, ούτε αυτό το ποσό δόθηκε! Στην ανακοίνωση των αποτελεσμάτων της «ιστορικής» διάσκεψης της Νέας Υόρκης από τον Μπαν Κι Μουν (<http://www.un.org/climatechange/summit/2014/09/2014-climate-change-summary-chairs-summary/>) διαβάζουμε ότι τα χρήματα που υποσχέθηκαν για την αρχική κεφαλαιοποίηση του «πράσινου ταμείου» οι ηγέτες ήταν μόλις 10 δισ. δολάρια, με τα 2.3 δισ. απ' αυτά να αποτελούν «δεσμεύσεις» εξι μόλις κρατών, ενώ άλλα έξι κράτη «θα σκεφτούν» πόσα θα μπορέσουν να δώσουν και θα το ανακοινώσουν μέχρι το Νοέμβρη! Από τα 30 δισ. δολάρια, πέσαμε στα 10, από τα οποία μόλις τα 2.3 δισ. (το ένα τέταρτο περίπου, δηλαδή) είναι «δεσμεύσεις»! Ξέρετε πόσα έχει πάρει μέχρι τώρα το ταμείο σύμφωνα με την πιο πρόσφατη οικονομική του έκθεση (http://gcfund.net/fileadmin/00_custom-er/documents/MOB201406-7th/GCF_

B07_Inf_04_Trust_Fund_Financial_Report_fin_20140501.pdf), που έγινε τον περασμένο Μάρτη; Μόλις 55 εκατομμύρια δολάρια, το 26% των οποίων (14 εκατομμύρια) αποτελούν «δεσμεύσεις». Δηλαδή το ζεστό χρήμα που έχει πάρει αυτό το περιβόητο ταμείο είναι μόλις 41 εκατομμύρια δολάρια! Ποσό που ισοδυναμεί με το 0.14% του κεφαλαίου που υποτίθεται ότι θα έδιναν στο Ταμείο

οι ανεπτυγμένες χώρες!

Δεν μας έπιασε πόνος για τη... βιωσιμότητα αυτού του Ταμείου που εξαρχής περιμέναμε ότι θα είναι «μουύφα». Αν αναφέρουμε τα παραπάνω στοιχεία είναι μόνο και μόνο για να δείξουμε την αφερεγγυότητα όλων αυτών που «δεσμεύονται» και υπόσχονται λαγούς με πετραχήλια για το περιβάλλον. Καλό είναι να ελέγχονται που και που κατά πόσο εφαρμόζονται αυτές οι υποσχέσεις.

Πέρα, όμως, από τις υποσχέσεις υπάρχει η πραγματικότητα. Κι αυτή είναι, δυστυχώς ή ευτυχώς, αμειλικτή. Σύμφωνα με τον ερευνητικό οργανισμό Global Carbon Project (<http://www.globalcarbonproject.org/products/reports.htm>, έκθεση No.7, που δημοσιεύτηκε το 2010), οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (CO2) παγκόσμια το 2000 ήταν κατά 29% πάνω από το 1990 και το 2008 κατά 41% πάνω! Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του ίδιου οργανισμού (<http://www.glo->

balcarbonproject.org/carbonbudget/14/hl-full.htm), οι εκπομπές CO2 από την καύση φυσικών καυσίμων και την παραγωγή τσιμέντου (που αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό του συνόλου των εκπομπών CO2) είναι οι μεγαλύτερες στην ανθρώπινη ιστορία και κατά 61% ψηλότερες από τα επίπεδα του 1990 (έτος αναφοράς του πρωτοκόλλου του Κιότο)!

Υπενθυμίζουμε ότι σύμφωνα με το πρωτόκόλλο του Κιότο, οι εκπομπές CO2 θα έπρεπε να μειωθούν κατά 5.2% από τα επίπεδα του 1990. Αυτό θα έπρεπε να γίνει μέχρι το 2012. Στη διάσκεψη κορυφής του ΟΗΕ για το κλίμα, που έγινε το Δεκέμβρη του 2011 στο Ντέρμπταν της Νότιας Αφρικής, δόθηκε εξαετής παράταση (μέχρι το 2018) και ένα χρόνο μετά, στη διάσκεψη που έγινε το Δεκέμβρη του 2012, δόθηκε μία ακόμα παράταση μέχρι το 2020! Σύμφωνα με το Global Carbon Project, οι εκπομπές αναμένεται να αυξηθούν και το 2014 (κατά 2.5%), ξεπερνώντας κατά 65% τα επίπεδα του 1990! Κι αυτά συμβαίνουν παρά την κρίση που σήμουρα έχει ανακόψει τη βιομηχανική δραστηριότητα παγκόσμια.

Όταν τα μεγάλα λόγια γίνονται σκόνη από την πραγματικότητα, τι να προσθέσει κανείς πέρα από την αδιαφορίασθήτη αλήθεια, ότι περιβαλλοντική ευαισθησία και καπιταλισμός είναι έννοιες εκ διομέτου αντίθετες; Οταν η όποια ανάπτυξη γίνεται με βάση το κέρδος (και στην εποχή που ζούμε μιλάμε για το μέγιστο κέρδος), τότε για ποια περιβαλλοντική ευαισθησία μπορούμε να μιλάμε;

καήμερο του Αυγούστου με τη στρατιωτική προφανώς υποστήριξη της Ρωσίας (ανάκτηση εδαφών, κατάληψη του αεροδρομίου του Λουχάνσκ, ανοιγμα νοτιοανατολικού μετώπου και κατάληψη της πόλης Νοβοζάρδσκ και τημάτως της στρατηγικής σημασίας ακτογραφής της Αζοφικής θάλασσας). Οι πολιτοφυλακές των αυτονομιστών αναταρτών στη θέσεις που βρίσκονται μέχρι τις 19 Σεπτεμβρίου του ΟΑΣΕ, κατέληξαν ύστερα από μαραθώνιες διαπραγματεύσεις σε ένα μνημόνιο 9 σημείων.

Λίγες μέρες αργότερα, στις 20 Σεπτεμβρίου, σε νέα συνάντηση στο Μινσκ, οι εκπρόσωποι των αυτονομιστών αναταρτών, ο πρώην ουκρανός πρόεδρος Κούτσαμας ακτοπρόσωπος του Κίεβου, ο ρώσος πρεσβευτής στην Ουκρανία και εκπρόσωπος του ΟΑΣΕ, κατέληξαν ύστερα από μαραθώνιες διαπραγματεύσεις σε ένα μνημόνιο πλευρές.

◆ Αποχώρηση από την ανατολική Ουκρανία των μισθοφόρων που πολεμούν και με τις δύο πλευρές.

◆ Ανάθεση της πήρησης των όρων του μνημονίου στον ΟΑΣΕ με την αποστολή 350 παρατηρητών στην εμπόλεμη ζώνη.

Είναι φανερό ότι τόσο στο νόμο που εγκρίθηκε από την ουκρανική βουλή στις 16 Σεπτεμβρίου όσο και στο μνημόνιο αποτυπώνεται ο συσχετισμός δυνάμεων υπέρ των αυτονομιστών αναταρτών όπως διαμορφώθηκε το τελευταίο δε-

■ Ουκρανία

Βήματα προς αποκλιμάκωση

μόσια ζωής.

◆ Οι τοπικές αρχές στο Ντονέτσκ και Λουχάνσκ μπορούν να «ενισχύσουν και να βαθύνουν τις σχέσεις» με τις γειτονικές ρωσικές περιοχές, δηλαδή ουσιαστικά με τη Ρωσία.

◆ Αμηντητία σε όσους συμμετέχουν στις συγκρούσεις στο Ντονέτσκ και Λουχάνσκ, με τον όρο ότι δεν εμπλέκονται σε αδικήματα του Ποροσένκο Κάδικα (φρόνους, σαμπιτάζ, απαγωγές, απόπειρα δολοφονίας κυβερνητικών και κρατικών αξιωμάτων κ.α.).

Ξεκίνησαν οι συνομιλίες για την εκεχειρία στη Γάζα

Ολοκληρώθηκε την Τετάρτη ο πρώτος γύρος των έμμεσων συνομιλιών Παλαιστίνιων-Ισραηλινών για την εδραιώση της εκεχειρίας στη Γάζα, που έγινε στο Κάιρο με τη διμεσολάρηση της Αγύπτου. Οι συνομιλίες έγιναν παράλληλα με αυτές που διεξάγονται μεταξύ Φατάχ και Χαμάς για την «εθνική συμφρίωση», οι οποίες είναι σε πλήρη εξέλιξη τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Οι διαπραγματεύσεις για την εκεχειρία θα συνεχιστούν την τελευταία βδομάδα του Οκτώβρη.

Η παλαιστινιακή αντιπροσωπία που αποτελούνταν από ένα στελέχος της Φατάχ, δύο της Χαμάς, ένα της Τζιχάντ και ένα του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης έθεσε στους αιγύπτιους διαμεσολαβητές για μια ακόμα φορά τα αιτήματα της παλαιστινιακής πλευράς, δηλαδή την πλήρη άρση του εμπάργκο, την κατασκευή αεροδρομίου και λιμανίου στη Γάζα καθώς και την άρση των περιοριστικών μέτρων που επιβλήθηκαν στη Δυτική Οχθη από τις 12 Ιουνίου, συμπεριλαμβανομένης της απελευθέρωσης των κρατουμένων που σήχαν απελευθερωθεί με τη συμ-

φωνία ανταλλαγής του ισραηλινού λοχία Σαλίτ και διαναφυλακίστηκαν πρόσφατα, καθώς και των μελών του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου που κρατούνται στις ισραηλινές φυλακές.

Από την πλευρά των σιωνιστών δεν έγινε καμία ανακοίνωση, αν και μια τριμελής αντιπροσωπία έφτασε στο Κάιρο λίγο πριν από την παλαιστινιακή. Ο υπουργός Στρατηγών Υποθέσεων του Ισραήλ δήλωσε πριν από τις συνομιλίες ότι δεν τρέφει και πολλές ελπίδες για τις συναντήσεις αυτές, καθώς η ισραηλινή πλευρά θα επιμείνει στην απο-

στρατιωτικοποίηση της Γάζας, πράγμα που δεν υπάρχει περίπτωση να αποδεχτεί η Χαμάς. Οι συνομιλίες έγιναν σε τεταμένο κλίμα, καθώς στη Δυτική Οχθη οι σιωνιστές δολοφόνησαν δύο μέλη της Χαμάς που θεωρούσαν ύποπτα για την απογωγή των τριών εβραίων εποίκων που εκτελέστηκαν το περασμένο καλοκαίρι.

Οι δολοφονίες ξεσήκωσαν θύελλα οργής στη Δυτική Οχθη όπου χιλιάδες Παλαιστίνιοι με σημαίες της Χαμάς διαδήλωσαν κατά τη διάρκεια της κηδείας των δύο Παλαιστίνιων. Στις συγκρούσεις που έγιναν την

επομένη, οι σιωνιστές συνέλαβαν έναν εννιάχρονο Παλαιστίνιο με την κατηγορία ότι πετούσε πέτρες στους εποίκους! Γι' αυτό και η παλαιστινιακή αντιπροσωπία λίγο έλειψε να αποσυρθεί από τις συνομιλίες του Καΐρου σε ένδειξη διαμαρτυρίας. Προτίμησε τελικά να μείνει για να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις και να μη δοθεί στην ισραηλινή πλευρά το πρόσχημα για παραπέρα καθυστερήσεις.

Η κατάσταση που επικρατεί στη Γάζα απαιτεί άμεσες λύσεις, με πρώτη τη ξεκίνημα της ανοικοδόμησης τους σιωνιστές να δουν βόμβες να σκάνε μέσα στις πόλεις τους.

Νέα απεργία πείνας από παλαιστίνιους κρατούμενους

Την απόφασή τους να προχωρήσουν σε απεργία πείνας από την προηγούμενη Τρίτη (23 Σεπτεμβρίου) ανακοίνωσαν 63 παλαιστίνιοι κρατούμενοι, διεκδικώντας την απελευθέρωσή τους από τους σιωνιστές. Ολοι τους ήταν κρατούμενοι που απελευθερώθηκαν στην πρώτη φάση υλοποίησης της συμφωνίας ανταλλαγής παλαιστίνιων κρατουμένων με τον ισραηλινό λοχία Γκιλάντ Σαλίτ τον Οκτώβρη του 2011. Μεταξύ των κρατούμενων είναι και ο Σαμίρ Ισάσι, πρόσωπο-σύμβολο του αγώνα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατουμένων.

Κατά τη διάρκεια του σιωνιστικού πογκρόμ στη Δυτική Οχθη, μετά την εκτέλεση των τριών εποίκων, 2.000 Παλαιστίνιοι συνελήφθησαν από τους σιωνιστές. Πολλοί απ' αυτούς βρίσκονται ακόμα στη φυλακή, ενώ οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι στα ισραηλινά κάτεργα ξεπερνούν πλέον τους 7.000. Στους περισσότερους από τους πρώην κρατούμενους που φυλακίστηκαν εκ νέου οι σιωνιστές επέβαλαν έκτιση της ποινής που είχαν πριν την απελευθέρωσή τους το 2011.

Η απόφαση των παλαιστίνιων κρατουμένων να ξεκινήσουν απεργία πείνας συμπίπτει χρονι-

κά με την έναρξη της δεύτερης φάσης των διαπραγματεύσεων μεταξύ Παλαιστίνιων και σιωνιστών στο Κάιρο. Μ' αυτό τον τρόπο, οι κρατούμενοι επιδιώκουν να βάλουν δυναμικά το ζήτημα της απελευθέρωσης των εκατοντάδων Παλαιστίνιων που παραμένουν φυλακισμένοι μετά τη σύλληψή τους από τους σιωνιστές το περασμένο καλοκαίρι, κατά παράβαση της συμφωνίας ανταλλαγής. Η απελευθέρωσή τους αποτελούσε ένα από τα αιτήματα της Αντίστασης στις διαπραγματεύσεις που οδήγησαν στην εκεχειρία της 26ης Αυγούστου.

■ Γαλλία (μια διδακτική ιστορία)

Φωτιά στην εφορία, σπέκουλα και αντίδραση

Την προηγούμενη Παρασκευή, γάλλοι αγρότες αφού άδεια-

σαν τα κουνουπίδια και τις αγκινάρες έξω από την εφορία της

μέσο πίεσης στις διαπραγματεύσεις. Οπως δήλωσε ο πρώην επικεφαλής της ουκρανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών Niko Malomuzh στα ουκρανικά ΜΜΕ, οι συνοριακοί φρουροί έχουν αρχίσει να χτίζουν μια «ζώνη ασφαλείας» γύρω από τις περιοχές που ελέγχονται από τους αντάρτες, η οποία προβλέπεται να εφοδιαστεί με ηλεκτρονικό εξοπλισμό ελέγχου, παρατηρητήρια, τάφρους και άλλες ενισχύσεις. Η πληροφορία αυτή επιβεβιώνεται και από την ιστοσελίδα των ανταρτών, που δηλώνουν ότι είναι είσιτοι στην αντιμετώπιση.

Ποιος θα μπορούσε να καταγγείλει αυτή την πράξη; Ποιος από αυτούς που πλήττονται από την άριστη φορολογία δε θα έλεγε «γεια στα χέρια σας»; Κι όμως, κάποιοι δεν έχουν την ίδια άποψη. Παραθέτουμε δύο αποσπάσματα από ανακοινώσεις πολιτικών κομμάτων σχετικά με το γεγονός. Πριν σας αποκαλύψουμε ποιος ποιάς έγραψε το καθένα, κάντε τον κόπο να τα διαβάσετε πρώτα και σκεφτείτε σε ποιο κόμμα θα μπορούσαν να ανήκουν:

Το πρώτο από τα δύο κόμματα αναφέρει ότι: «δεν μπορεί παρά να λυπάται που γάλλοι εργαζόμενοι ήθωναν να βάλουν φωτιά σε δημόσια κτίρια όπως έκαναν οι αγρότες χθες το βράδυ». Θα ήθελε αντίθετα να φωτιάσει την συντριπτική ευθύνη της σημερινής κυβέρνησης που αρνείται να πάρει στα σοβαρά την κρίση που διαβρώνει τη χώρα. Το δεύτερο δίνει όρκο αισιόδοσης στη νομιμότητα του κράτους των καπιταλιστών και υπερασπίζεται με πάθος ακόμα και τους πιο άριστους οικονομικά καταστατικούς θεσμούς του: την εφορία και τις ασφαλιστικές εταιρίες. Κι εκεί που θα περίμενε κανείς η πρώτη ανακοίνωση να ανήκει στους αριστερούς και η δεύτερη στους φασίστες, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Η πρώτη ανακοίνωση είναι από το δελτίο κινδαισίας της Εθνικού Μετώπου της Αγροτικής Ουκρανίας υπό τον Ελεγχό της και αφετέρου για να το χρησιμοποιήσει ως

τη μάχη». Και συμπληρώνει: «χθες στη Μορλέ, στη Βρετανή, της έβαλαν φωτιά. Λίγο πριν είχαν κάψει τα γραφεία της πολυεθνικής ασφαλιστικής εταιρίας MSA. Εδώσαν έτσι τη δική τους απάντηση στη φορολογική πολιτική της κυβέρνησης και τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν λόγω των κυρώσεων που έχουν επιβληθεί στη Ρωσία, μία από τις μεγαλύτερες εξωγαλικές αγορές των προϊόντων τους». Η απόφαση των παλαιστίνιων κρατουμένων να ξεκινήσουν απεργία πείνας συμπίπτει χρονι-

τί ήταν ένα συμβάν απομονωμένο από τη γενική κοινωνική κατάσταση και σίγουρα μειοψηφικό. Οπότε δεν έχουν πρόβλημα απλά να δηλώσουν τη... λύπη τους και να σπεκουλάρουν με τον πόνο των αγροτών, που σίγουρα δεν ανήκουν στα φτωχότερα τμήματα του πληθυσμού και αποτελούν σαν μικροαστικό στρώμα που είναι (μικροαστικό όχι ηθικά αλλά καθαρά οικονομικά) δεξαμενή ψηφοφόρων. Οι «κομμουνιστές» τι ζόρι τραβούσαν για να εκδώσουν τέτοιες λαύρες καταγγελίες κατά της βίας στα δημόσια κτίρια; Δεν ήταν καταδίκη της συγκεκριμένης πράξης μόνο, αλλά γενικά της βίας, αφού στην ανακοίνωσή τους μηλήσαν και για παλαιότερες τέτοιες πράξεις που έγιναν το 2005, καταγγέλλοντας τη βία των αγροτών κατά του κράτους των καπιταλιστών σαν μία «συνήθεια που προκαλεί λύπη!»

Παύω να μην ενισχυθούν οι φασίστες όταν έχουν να αντιμετωπίσουν τέτοιους «κομμουνιστές», που δεν ντρέπονται να βγάζουν στην πρώτη γραμμή υπεράσπισης του αστικού κράτους; Σημειώστε ότι η Βρετανία ήταν από τις λίγες περιφέρειες που στις πρόσφατες ευρωεκλογές δεν τηρήσαν την πρώτη θέση το «Εθνικό Μετώπο» αλλά το κόμμα του Σαρκοζί (με 19.5% περίπου και τα δύο κόμματα), ενώ τρίτος ήταν ο υποψήφιος των «αριστερών» («σοσιολιστές» του PS-PCP) με 15.5%. Ετσι όπως κάνουν όμως οι «αριστεροί», λαϊκή ογκονίκτηση θα πάει κατευθείαν στη Λεπέν!

Αν όντως οι αγρότες που έκαψαν την εφορία ήταν... φασίστες, αυτό αποτελεί δύο φορές ντροπή για τους φασίστες, ντροπή της εφορίας που δεν ντρέπεται να βγάζειν στην πρώτη γραμμή υπεράσπισης του αστικού κράτους; Σημειώστε ό

Μεταξύ σφύρας και άκμονος

Αν ψάξει κανείς κάτω από την τρέχουσα δικομματική αντιπαράθεση, που έχει όλα τα χαρακτηριστικά του παλιού... καλού δικομματισμού, με τη διαφορά ότι στη θέση του ΠΑΣΟΚ βρίσκεται πλέον ο ΣΥΡΙΖΑ, θα διαπιστώσει ότι ο καυγάς γίνεται για τη διαχείριση αυτού που ονομάστηκε μνημονιακή πολιτική, την οποία εμείς ευκαιρώς έχουμε ονομάσει κινεζοποίηση.

Ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ, ο υποτιθέμενος φορέας της ανατροπής, έχει διαγράψει το παλιό δίλημμα «μνημόνιο - αντιμνημόνιο» και στη θέση του έχει βάλει το δίλημμα «καλή ή κακή διαπραγμάτευση». Διαπραγμάτευση με απόλυτο σεβασμό των υποχρεώσεων έναντι των τοκογλύφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου και μ' ένα πρόγραμμα φιλανθρωπίας για την έσχατη εξαθλίωση σε στρώματα του χειμαζόμενου ελληνικού λαού.

Επειδή η περίοδος είναι εκ των πραγμάτων προεκλογική (κανείς δεν ξέρει αν θα αποφευχθούν οι εκλογές το Μάρτη του 2015), και η συγκυβέρνηση εμφανίζεται διαπραγματευόμενη με την τρόικα κάποιες πλευρές της μνημονιακής πολιτικής, οι οποίες όμως –ακόμη κι αν γίνουν δεκτές– δεν πρόκειται ν' αλλάξουν ούτε στο ελάχιστο την ουσία της κινεζοποίησης.

Ο ελληνικός λαός βρίσκεται μεταξύ σφύρας και
άκμονος. Η εκλογική διαδικασία οδηγεί από τον
Ανα στον Καιάφα. Ασε που το πιθανότερο σενάριο
είναι ο «μεγάλος συνασπισμός», αφού πολύ
δύσκολα θα προκύψει αυτοδυναμία για τον ΣΥΡΙΖΑ.
Οποιο μείγμα κι αν επιλεγεί θα εγκριθεί πρώτα
από τα εποπτικά όργανα της ΕΕ. Οποιο μείγμα κι
αν επιλεγεί θα έχει ως προαπαιτούμενο την
κινέζοποίση.

Οσο για το περιβόπτο «μέτωπο του Νότου»,
άλλη μια αποπροσανατολιστική σπουνόφουσκα
του ΣΥΡΙΖΑ, δεν έχουμε παρά να δούμε τι γίνεται
στην Ιταλία και τη Γαλλία, για να αντιληφθούμε ότι
ουδείς αμφισβητεί την κινεζοποίηση, γιατί όλοι
υπηρετούν με ευλάβεια τα συμφέροντα του
κεφαλαίου και ξέρουν ότι μόνο με την
κινεζοποίηση μπορεί το κεφάλαιο να διαχειριστεί
αποτελεσματικά την κρίση του συστήματός του
και να κερδίσει στρατηγικά πλεονεκτήματα. Η
εξαθλίωση της εργατικής τάξης είναι όρος για τη
μέγιστη κερδοφορία του κεφαλαίου.

Αυτό το δραματικό σκηνικό, με τα κοινωνικά αδιέξοδα και τον πολιτικό μονόδρομο της κινεζοποίησης, αναδεικνύει την αναγκαιότητα της επαναστατικής απάντησης στην κρίση. Αυτή η απάντηση, όμως, προϋποθέτει ρήξη με το σύνολο της αστικής πολιτικής, ρήξη με την εξωνημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ρήξη με την ιδεολογία της μιζέριας και της πττοπάθειας. Προϋποθέτει κίνηση στην κατεύθυνση της δημιουργίας ενός εργατικού, επαναστατικού πολιτικού ρεύματος, που θα φωτίσει το δρόμο αυτής της ρήξης και θα σηματοδοτήσει την κίνηση προς την επαναστατική ανατροπή.

■ Πρόκληση

Είναι τουλάχιστον πρόκληση στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα να βγαίνουν κάποιοι (κατά δήλωσή τους) φίλοι του από το χώρο του χιρ-χοπ και να οργανώνουν συναυλία στην οποία απαιτούσαν από τους παρευρισκόμενους να μη φωνάζουν μαχητικά αντιφασιστικά συνδήματα, αλλά να περιοριστούν στα γελοία συνδήματα που αυτοί καθόρισαν [με ποιο δικαίωμα, άραγε;], του τύπου «ο Παύλος ζει ξυπνήστε τους ναζί» ή «μορφώστε τους ναζί». Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί αυτό είναι πρόκληση. Οι αναγνώστες μας το γνωρίζουν πολύ καλά. Σημειώνουμε μόνο ότι ο Π. Φύσσας στο έργο του δεν περνούσε τέτοια μηνύματα, ενώ τη μέρα της δολοφονίας του αντιμετώπισε με δάρρος και τσαμπουκά τους ταγματαλήτες που του επιτέθηκαν. Ας το θουλώσουν, λοιπόν, οι «φίλοι του», οι οποίοι μάλλον την προσωπική τους διαφρήμιση επιδιώκουν. Αν το θουλώσουν, δια κάνουν καλό στους εαυτούς τους κυρίως.

■ Ποιος αντιγράφει ποιον:

«Ολοί συμφωνούν, δέλουμε ανάπτυξη. Μακροχρόνια δα δημιουργηθεί από το νοικοκύρεμα της οικονομίας μας με τις διαφρωτικές αλλαγές. Άλλα βραχυχρόνια πώς; Μέσω δημοσίων επενδύσεων! Μπορούμε πια να δανειζόμαστε από τις διεθνείς χρηματαγορές εκδίδοντας καινούργια ομόλογα. Πρέπει να βάζουμε όλα τα χρήματα (5 δισ. ετησίως) από τα καινούργια ομόλογα στις δημόσιες επενδύσεις. Ούτε ένα ευρώ από αυτά δεν πρέπει να χαθεί και να ταφεί στον γενικό προϋπολογισμό! Μέσω αυτών των επενδύσεων να δημιουργήσουμε καινούργιες δέσεις εργασίας και εισόδημα και ανάκαμψη. Και ασφαλώς με την άδηση των δημοσίων επενδύσεων και οι ιδιώτες επενδυτές δα πιεστούν να κάνουν επενδύσεις στην Ελλάδα. Δημόσιες επενδύσεις 5 δισ. ετησίως (3% του ΑΕΠ) και 1-2%

του ΑΕΠ ιδιωτικές επενδύσεις δα απογειώσουν πραγματικά την ελληνική οικονομία. Να πείσουμε την τρόικα να εξαιρεθούν από τους δημοσιονομικούς περιορισμούς οι δημόσιες επενδύσεις που μέσω του προϊόντος που παράγουν μειώνουν, αντί για να αυξάνουν, τα προστότο γερέος /ΑΕΠ».

Σε ποιον ανήκουν τα παραπάνω; Μη βιαστείτε να απαντήσετε «στον Τσίπρα» ή «στον ΣΥΡΙΖΑ». Αν προσέξετε λίγο, δα δείτε ότι συντάκτης αυτού του κειμένου ζειπεράν σε αναπτυξιολογία των ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός ζητά δημόσιες επενδύσεις 5 δισ. το χρόνο, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ μόνο 4 δισ. και μάλιστα υπό την αίρεση της διαπραγμάτευσης (αν τα εγκρίνουν οι δανειστές, δηλαδή). Για να μην ψάχνετε σε... λάθος κατευδύνσεις, σας ενημερώνουμε ότι τα παραπάνω είναι από άρδρο της συντηρητικής «Καθημερινής» (14.09.2014). Και βέβαια, αποτελούν ένα ασφαλές μέτρο σύγκρισης για το... ριζοσπαστισμό των κυβερνητικών προτάσεων του ΣΥΡΙΖΑ.

■ Πιάστηκαν στα πράσα

Χρειάστηκε να δημοσιοποιηθεί από τα
αστικά ΜΜΕ η συνάντηση των Δραγασάκη,
Σταδάκη με τον γερμανό υφυπουργό Γεργκ
Ασμουσεν στο Βερολίνο, για να παραδεχτεί
εκ των υστέρων ο Δραγασάκης ότι πράγ-
ματι έγινε, αλλά δεν ήταν κρυφή. Πήραν μέ-
ρος, είπε, σε ένα γεύμα με γερμανούς οι-
κονομολόγους (sic!) και εκεί ήταν και ο
Ασμουσεν! Αυτό, βέβαια, δυμίζει την «τυ-
χαία συνάντηση» της Δούρου με τον Μα-
ρινάκη σε φαροταβέρνα του Πειραιά, που
ήταν τόσο τυχαία ώστε να κάνει ξαλλό τον
Θ. Δρίτσα και τους ανθρώπους του, οι
οποίοι μιλούσαν για πισώπλατα μαχαιρώ-
ματα του συνδιασμού τους.

Τα πράγματα είναι απλά. Γιατί δεν ανακοίνωσαν τη συνάντηση με τον Ασμουσέν, αλλά αναγκάστηκαν να την παραδεχτούν αφού την αποκάλυψε ο αστικός Τύπος; Και τι ακριβώς αντικείμενο είχε αυτό το... γεύμα με γερμανικούς οικονομολόγους;

✓ Ολόκληρο το υπουργικό συμβούλιο, με επικεφαλής τον πρωθυπουργό Βαλς, παρακολουθεί (ή κάνει πως παρακολουθεί) με μεγάλη προσοχή τον πρόεδρο Ολάντ στη συνέντευξη Τύπου της 18ης Σεπτεμβρη. Ολοι και όλες έχουν στραμμένο το κεφάλι προς τον πρόεδρο και το βλέμμα καρφωμένο στα χείλη του. Ολοι και όλες πληγμένοι από τη δεύτερη πτώση της οικονομίας. Η δεύτερη πτώση της οικονομίας. Η δεύτερη πτώση της οικονομίας. Η δεύτερη πτώση της οικονομίας.

γους; Μπορούμε να καταλάβουμε το περιεχόμενό της, αν σκεφτούμε ότι

Múltos!

Στη Βραζιλία πλησιάζουν οι προεδρικές εκλογές και η Ντίλμα Ρούσεφ αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να χάσει στο δεύτερο γύρο από τη Μαρίνα Σίλβα, μια πρώτη υπουργό του Λούλα, η οποία έφυγε από το Εργατικό και προσχώρησε στο Σοσιαλιστικό Κόμμα. Η Σίλβα βρέθηκε υποψήφια για την προεδρία χάρη σ' ένα καπρίσιο της τύχης. Στα μέσα Αυγούστου, ο υποψήφιος των Σοσιαλιστών Εδουάρδο Κάμπος πέθανε και στη δέση του εκλέχτηκε η Σίλβα. Ενώ μέχρι τότε οι δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι ο Κάμπος δε θα ήταν καν στο δεύτερο γύρο [έφερναν ως δεύτερο τον Κεντρώο Εσιο Νέβες], η Σίλβα εκτινάχτηκε, πέρασε κάποια στιγμή τη Ρούσεφ και τώρα βαδίζουν [πάντα σε δημοσκοπικό επίπεδο] στήδος με σπίδησ.

Η Σίλβα χρησιμοποιεί όλα τα κόλπα της κοινωνικής δημαγωγίας που έμαθε δίπλα στον Λούλα, σταν οι Εργατικοί πάλευαν να πάρουν την εξουσία. Είναι δηλαδή κάτι σαν τον Τσίπρα. Η Ρούσεφ απαντά με την οργάνωση μιας καμπάνιας δυσφήμησης της αντιπάλου της, ίδια μ' αυτή που χρησιμοποίησαν οι αντίπαλοι του Λούλα παλιότερα! Την κατηγορεί ότι είναι μια επικίνδυνη ριζοσπάστρια, η οποία δεν έχει την εμπειρία να κυβερνήσει τη Βραζιλία! Δηλαδή, η Ρούσεφ είναι κάτι σαν τον Σαμαρά. Ομως φίλη του Τσίπρα είναι η Ρούσεφ και όντι η Σίλβα Μιλόσοφ

ήγινε δυο μέρες μετά την παρουσίαση του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη και αν πούμε δυο πράγματα για τον Ασμουσεν. Ο τύπος αυτός είναι μεν σοσιαλδημοκράτης, αλλά σαν καλός επαγγελματίας δουλεύει για την Μέρκελ. Αυτή τον τοποθέτησε στην EKT, όπου ήταν τα μάτια και τ' αυτιά της, και μετά τον απέσυρε και τον έκανε υφυπουργό. Ο Ασμουσεν ήταν ο άνδρωπος που χρησιμοποιήθηκε από τη γερμανική πολιτική για τις επαφές με τον ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν ο πρώτος που συναντήθηκε με τον Τσίπρα, ήταν εκείνος που σύστησε τον Τσίπρα στον Ντράγκι. Μπορούμε, λοιπόν, να εικάσουμε βάσιμα (βασιμότατα), ότι είναι αυτός που θα μεταφέρει στη Μέρκελ τη «νέα γραμμή» του ΣΥΡΙΖΑ.

■ Φτηνή προπαγάνδα

Η γερμανική «Ζιντόπιτσ Τσάιτουνγκ» επανήλθε στην υποτιθέμενη συνομιλία του Πούτιν με τον Ποροσένκο, διευρύνοντας αυτή τη φορά τα όρια της... επεκτατικότητας του Πούτιν. «Αν το ήδελα, ρωσικά στρατεύματα δα μπορούσαν να είναι μέσα σε δυο μέρες όχι μόνο στο Κίεβο, αλλά και στη Ρίγα, στο Βίλνιους, στο Τάλιν, στη Βαρσοβία και στο Βουκουρέστι», φέρεται να δήλωσε ο Πούτιν. Δηλαδή, είναι μόνο ζήτημα δέλησης του Πούτιν που δεν ξεκινά ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος στην καρδιά της Ευρώπης! Η προσπάθεια να παρουσιάσουν τον Πούτιν σαν νέο Χίτλερ είναι χοντροκομμένη, αλλά δεν ξέρουμε αν βρίσκει απήχηση στις πολιτικά καθυστερημένες και τυφλωμένες από τον εδνικισμό μάζες ή τουλάχιστον σ' ένα τμήμα τους.

■ Από δήμαρχος κλητήρας

Από υπουργός έγινε απλός βουλευτής. Δέχτηκε να κατέβει υποψήφιος της ΝΔ για το Δήμο Αθηνάς και τον τσάκισε ο «χαλαρέντερος» Νικήτας. Μάταια περίμενε να του δώσει υπουργείο ο Σαμαράς, αποζημιώνοντάς τον για το στραπατάσαρισμα που δέχτηκε να υποστεί. Αν ο πρωθυπουργός ακολουθούσε αυτόν τον κανόνα, δα ἐπρεπε να βολέψει και τον Κουμουστάκο, και τον Μιχαλολιάκο και το δίδυμο της Θεσσαλονίκης Καλαφάτη-Ιωαννίδη. Ετσι, ο Αρούλης δέχτηκε την πρόσταση Καμίνη και ανέλαβε δέση «Εντεταλμένου Συμβούλου για δέματα Τουριστικής Προβολής της πόλης της Αθήνας». Ένας άλλος αστός πολιτικός καριέρας δια το θεωρούσε κοροϊδία. Ο Αρούλης, όμως, σκέφτηκε πως απ' αυτό το πόστο και τα ταξιδιάκια του στο εξωτερικό δια μπορεί να κάνει {είναι και πολυεξόδος όταν ταξιδεύει με ξένα λεπτά} και τα «κονέ» που είχε κάνει ως υπουργός Τουρισμού του Καραμανλή να ανανεώσει. Να μην ξεχνάμε ότι αυτά τα «κονέ» έχουν «λίγα». Ο υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ, πάντως, δε δέχτηκε να πάρει πόστο. Αναμενόμενο από τη μεριά του και από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ.

■ Γλειφουν εκεί που έφτυναν

Ο κύριος που εικονίζεται αγκαλιά με τον Τσίπρα είναι ο καναλάρχης Θ. Καρυπίδης, περιφερειάρχης Δυτικής Μακεδονίας πλέον. Ήταν η αρχική επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ, που όμως αναγκάστηκε να την εγκαταλείψει, όταν μαθεύτηκε το ποιόν του εν λόγω. Οι ακροδεξιές και αντισημιτικές τοποθετήσεις του, η φιλοξενία χρυσαυγιτών στην εκπομπή του, τα νταλαβέρια με τον Καμμένο (που τον στήριξε μέχρι τελους) κτλ. Ο Καρυπίδης κατέβηκε μόνος του και ο σκηνοθέτης Θ. Μουμουλίδης που έβαλε στη θέση του ο ΣΥΡΙΖΑ «έφερε τη σκόνη του», κατά το κοινώς λεγόμενο.

Φαίνεται πως όλ' αυτά ανήκουν πια στο παρελθόν. Οπως δήλωσε ο ίδιος ο Καρυπίδης, μετά την ομιλία Τσίπρα στη ΔΕΘ είχαν κατ' ιδίαν συνάντηση, η οποία κράτησε μία ώρα. Για να μην μείνει αμφιβολία, έβγαλαν και τη φωτογραφία σηκωλιασμένοι σαν δύο καλά φιλαράκια. Θα συνεχίσουν τη συζήτηση στην Αθήνα, όπου ο Καρυπίδης, όπως δήλωσε, θα κατέβει για να συναντηθεί με τον Τσίπρα.

Επίσημα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ανακοίνωσε τίποτα. Γιατί να το κάνει, άλλωστε; Ο ίδιος ο Τσίπρας αναγκάστηκε να προσκυνήσει έναν ακροδεξιό-εθνικιστή της επαρχίας, επειδή αυτός απέδειξε ότι διαθέτει δύναμη επιρροής και ψήφους. Πολιτικό ίθος και αργές ας μην ψάγγει κανές στον ΣΥΡΙΖΑ.

Το κυβερνητικό πρόγραμμα (αυτή τη στιγμή) του ΣΥΡΙΖΑ, που παρουσίασε ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη, στηρίζεται σε δύο πυλώνες. Ο ένας πυλώνας είναι η παραπομπή της «διαγραφής του μεγαλύτερου μέρους του χρέους» στις ελληνικές καλένδες και ο άλλος είναι η διαχείριση της κινεζοποίησης. Πριν από οιδήποτε άλλο, οφειλουμε να εξηγήσουμε το «αυτή τη στιγμή». Δεν είναι γέννημα της αντιπολιτευτικής (προς τον ΣΥΡΙΖΑ) διάθεσής μας, αλλά το είπε ευθέως ο ίδιος ο Τσίπρας: «Στην επόμενη ΔΕΘ εάν έχει περάσει ένας ακόμη χρόνος και μένει αυτή η κυβέρνηση η οποία υλοποιεί τις επιθυμίες άλλων και όχι του ελληνικού λαού, μπορεί αυτά που σας είπα χθες, που είναι αυτά που μπορούμε και όχι αυτά που θέλουμε, τότε να μην μπορούμε αυτά και να μπορούμε λιγότερα».

Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα είδος κινούμενης άμμου, που ακολουθεί τις συνθήκες που διαμορφώνει η μνημονιακή πολιτική, τις συνθήκες της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Κι αυτό γιατί δεν περιέχει ίχνος αντικαπιταλιστικής λογικής.

τους προνόμιο. Δεν χρειάζεται ν' αναφερθούμε στο γραφειοκρατικό μέρος του ζητήματος, το οποίο είναι δευτερεύον. Οτι, δηλαδή, 17 κυβερνήσεις και 17 κοινοβουλία των κρατών-μελών της Ευρωζώνης θα πρέπει να συμφωνήσουν στη σύγκληση αυτής της διάσκεψης. Αυτό δε θα ήταν καθόλου δύσκολο (η μεγαλύτερη δυσκολία θα ήταν ο χρόνος που θα χρειαζόταν για να ολοκληρωθεί η σχετική διαδικασία), αν υπήρχε η σχετική βούληση από τις ηγετικές ιμπεριολογικές δυνάμεις της Ευρωζώνης και κυρίως από τη Γερμανία. Αν η Γερμανία συμφωνούσε σε κάτι τέτοιο, θα το είχε συμφωνήσει ήδη με τη Γαλλία (τίποτα δε γίνεται, αν προηγουμένως δε συμφωνηθεί στο πλαίσιο του γερμανογαλλικού άξονα) και μετά θα ήταν πανεύκολο να το επιβάλει στα άλλα κράτη (σε λίγους μήνες θα γινόταν).

Θέλει, όμως, ή Γερμανία; Δε χρειάζεται να ψάξουμε πολύ για να βρούμε την απάντηση σ' αυτό το ερώτημα. Δεν έχουμε την πταραμικήρ ένδειξη, ότι η Γερμανία συζητά καν την προοπτική να συγκαλέσει μια διεθνή διάσκεψη για το χρέος, όπως ζητά

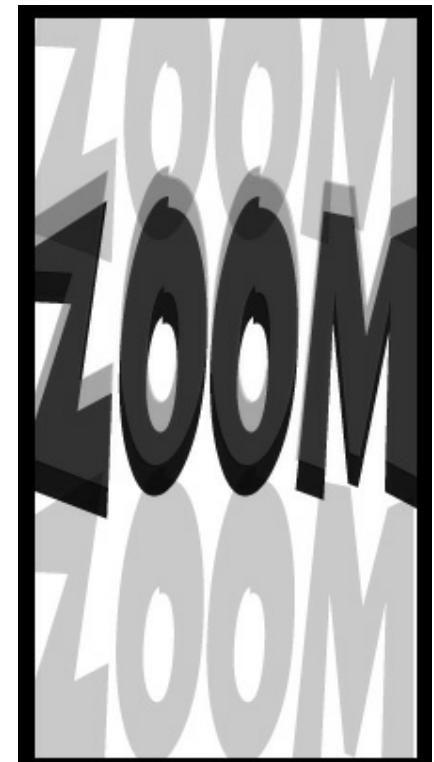
Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ελληνικές καλένδες

Ξεκινά με δυο βασικές παραδοχές, δύο ασάλευτα ντουβάρια: πρώτο, ότι πρέπει να τηρούνται οι υποχρεώσεις έναντι των δανειστών (κανονική αποπληρωμή των τοκοχρεολυσίων για να μην υπάρξει «πι- στωτικό γεγονός») και, δεύτερο, ότι δεν πρέπει να θιγούν οι καπιταλιστικές επι- χειρήσεις, οι οποίες θεωρούνται ατμομη- χανές της ανάπτυξης. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται τη διάθεση 4 δισ. ευρώ στο Πρόγραμμα Δη- μόσιων Επενδύσεων, υπό τον όρο της ευ- τυχούς κατάληξης της διαπραγμάτευσης με τους δανειστές (δηλαδή, μόνο αν υπάρ- ξουν περιθώρια από τη μείωση της εξυ- πηρέτησης του χρέους).

Οι εληνικές καλένδες, στις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ παραπέμπει τη «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», είναι η περιβόητη «διεθνής διάσκεψη για το χρέος», την οποία θα ζητήσει από τα όργανα της ΕΕ και της Ευρωζώνης. Αυτό, βέβαια, δεν είναι καινούργιο στο συριζικό λόγο. Το καινούργιο είναι άλλο. Εως πρότινος, ο ΣΥΡΙΖΑ διακήρυξε πως, αν δε γίνει δεκτό αυτό το αίτημά του, θα προχωρήσει σε μονομερείς ενέργειες κατασγελίας των δανειακών συμβάσεων. Διακήρυξε, οικόμη, ότι θα επιβάλει μονομερώς μορατόριουμ στην πληρωμή των τοκοχρεολυτικών δόσεων, προκειμένου να μπορέσει να χρηματοδοτήσει το πρόγραμμά του, βασικός άξονας του οποίου είναι (κατά τον ΣΥΡΙΖΑ) η ανάπτυξη, μέσω της ενίσχυσης της καταναλωτικής (πρωτίστως) και της παραγωγικής ζήτησης. Πλέον, κάθε αναφορά σε μονομερή μέτρα εξαφανίστηκε και το περιβόητο μορατόριουμ αποτελεί τμήμα της πρότασης για διεθνή διάσκεψη.

Αυτό σημαίνει ότι η «διογραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους» επαφίεται στους δανειστές. Είναι αποκλειστικά δικό

Μέρκελ. Δεν πήγαν πρώτα στη Μαδρίτη, την Αθήνα και τη Λισαβόνα για να φτιάξουν το «μέτωπο του Νότου» και με όπλο αυτό το μέτωπο να ασκήσουν πίεση στη Γερμανία. Γαλλία και Ιταλία κάνουν «παιχνίδι» ως ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, η καθημεριά για λογαριασμό της και όχι για λογαριασμό του ανύπαρκτου (από κάθε άποψη) «Νότου», στον οποίο άλλωστε δεν συμπεριλαμβάνονται, όσα προβλήματα κι αν αντιμετωπίζουν από την κρίση. Επισημαίνουμε, ακόμη, καθαρά τηλεγραφικά, ότι ο μεν Ρέντσι τα βάζει με τα ιταλικά γραφειοκρατικά συνδικάτα, επιδιώκοντας την κατάργηση του νόμου για τις απολύσεις (ούτε ο Μπερλουσκόνι ούτε ο Μόντι κατάφεραν να τον καταργήσουν), ο δε Βαλς ανέλαβε να εφαρμόσει το σκληρό πρόγραμμα περικοπών 50 δισ. ευρώ από τις δαπάνες του γαλλικού προϋπολογισμού

και εκείνο που ζητά είναι να πάρει η Γαλλία διετή παράταση για τη συμμόρφωση με το 3% στο έλλειμμα, που απαιτεί το Σύμφραντο Σταθερότητας (το Βερολίνο δεν έχει συμφωνήσει ακόμη και το ταζάρι συνεχίζεται). Και οι δύο κλίνουν σε όλες τις πτώσεις τη λέξη «ευελιξία», πίσω από την οποία κρύβεται η διαδικασία κινεζοποίησης σε Ιταλία και Γαλλία (όχι στο ίδιο βάθος όπως στην Ελλάδα και τον υπόλοιπο «Νότο»).

σουν –αν το επιθυμούν– ένα δικό τους μέτωπο, στο οποίο θα ζητήσουν να υπαχθούν η Ισπανία, η Ελλάδα και η Πορτογαλία; Ενα μέτωπο το οποίο δε θα έχει, βεβαίως, ως βάση του «τις αρχές της κοινωνικής αλληλεγγύης», όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ (προκαλεί αιρδία και μόνο να διαβάζεις αυτές τις μπούρδες), αλλά τα ιδιαίτερα συμφέροντα των δύο αυτών ιμπεριαλιστικών χωρών.

Αν κάνουμε την υπόθεση, ότι κάποια στιγμή μπορεί να δημιουργηθεί ένα τέτοιο μέτωπο, με ηγέτριες δυνάμεις τη Γαλλία και την Ιταλία, αυτό δε θα γίνει για να υποστηρίξει τη «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους» της Ελλάδας, αλλά για άλλους λόγους. Εχουμε, μήπως, την παραμικρή ένδειξη ότι Γαλλία και Ιταλία κινούνται σε τροχιά σύγκρουσης με το Βερολίνο, ώστε να έχει κάποια πιθανότητα ευδόωσης το σχέδιο «άξονας του Νότου»,

Αν υπάρχει κάτι νέο και σ' αυτό το ζήτημα, είναι πως στον ΣΥΡΙΖΑ καλαρέσει η ιδέα να διαπραγματευθεί μια δική του κυβέρνηση (ή συγκυβέρνηση) αυτή την ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

Υπάρχει μια σκηνή στην κοινή συνέντευξη Τύπου της Μέρκελ και του Σαμαρά στο Βερολίνο, που είναι «όλα τα λεφτά». Δημοσιογράφος απευθύνεται με ερώτηση πρώτα στον Σαμαρά και μετά στη Μέρκελ. Ρωτά για τα ζητήματα που έθεσε μια μέρα πριν ο γελός προκαθούσες. Ποιον

■ Μέρκελ προς Σαμαρά

Εχετε μια τελευταία ευκαιρία

του το επέτρεψε, μη τυχόν και
τα πει λιγότερο σκληρά απ'
όσο τα είπε εκείνη.

Ηταν η πιο άθλια εμφάνιση του Σαμαρά στο Βερολίνο, γεγονός που δείχνει ότι αισθάνεται τρομερά πιεσμένος. Το επιτελείο του δημιούργησε αρχικά μεγάλες προσδοκίες. Μέχρι και ότι «θα χτυπήσει το χέρι στο τραπέζι» έγραφαν κάποια παπιγαλάκια. Ήθελε να πάρει πολιτική στήριξη, η οποία δε θα ήταν μόνο στα λόγια, αλλά θα αφορούσε και τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους. Αν έπαιρνε μια τέτοια υπόσχεση, έστω και έμμεση, θα μπορούσε να την πουλήσει στο ελληνικό πολιτικό παζάρι και να αυξήσει τις ελπίδες του για συγκέντρωση των 180 βουλευτών που χρειάζονται για να εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας και να παραταθεί ο βίος της συγκυβέρνησης. Από το Βερολίνο, όμως, ήρθε διπλή ψυχρολουσία. Ο εκπρόσωπος Τύπου της κοινολαρίας Στέφαν Ζαΐμπερτ δήλωσε ότι πρόκειται για μια συνάντηση στο πλαίσιο «εντατικών και συχνών επαφών» και τόνισε με έμφαση ότι «δεν πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις για το ελληνικό χρέος». Και η κρατική Deutsche Welle δημοσίευσε ένα δηλητηριώδες άρθρο, σύμφωνα με το οποίο «η κα-

τάσταση της Ελλάδας αντιμετωπίζεται πλέον διαφορετικά στο Βερολίνο», όπου η κυβέρνηση Μέρκελ ναι μεν «δε θα αντιμετώπιζε θετικά μια εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ», ωστόσο γι' αυτήν «ο Τσίπρας δεν είναι πιλέον ο μεγάλος μπαμπούλας!» Δόθηκε, λοιπόν, εντολή στη Βούλτεψη να κατεβάσει τον πήχη με μια δηλωση στο στίλ αυτής του Ζάιμπερτ. Τάχαμου ότι ο Σαμαράς θα πήγαινε στο Βερολίνο για μια επίσκεψη ρουτίνας, για να φωτογραφηθεί με τη Μέρκελ στο μπαλκόνι της καγκελαρίας μ' ένα πτοτήρι κρασί στο χέρι.

Βγαίνοντας με τον Σαμαρά μπροστά στους δημοσιογράφους, η Μέρκελ υπήρξε ιδιαίτερα σκληρή, παραπέμποντας την ελληνική κυβέρνηση στην τρόικα: «Συζητήσαμε επίσης και για τα επόμενα βήματα. Η Ελλάδα επεξεργάζεται τα επόμενα βήματα και η Ελλάδα βρίσκεται σε επαφή με την τρόικα και επ' αυτού είναι σαφές ότι υπάρχουν διάφορες ευχάριστες εξελίξεις που πρέπει να επιβεβαιωθούν. Θα υπάρξουν σήγουρα τις επόμενες βδομάδες διαβουλεύσεις για τα επόμενα βήματα. Η Γερμανία επιδίωξε σε διμερές επίπεδο να βοηθήσει, π.χ. μέσω της στήριξης

για την παροχή δανείων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις». Καθαρά πρόγματα: δείτε τι θα κάνετε με την τρόικα και μετά τα λέμε. Άλλωστε, ο Ζαΐμπερτ είχε ήδη τοποθετήσει την έναρξη της συζήτησης για το χρέος «μετά το τέλος του παρόντος προγράμματος», δηλαδή στις αρχές του 2015, τότε που στην Ελλάδα θα έχει ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο, θα έχει φανεί αν Σαμαράς και Βενιζέλος σώζουν την παρτίδα (βρίσκουν τους 180) ή αναγκαστικά η χώρα πάει σε εκλογές. Στη δεύτερη περίπτωση, κανένας εχέφρων άνθρωπος δε θα πιστέψει ότι οι Γερμανοί και οι άλλοι ιμπεριαλιστές θα κλείσουν συμφωνία με μια κυβέρνηση που έχει ημερομηνία λήξης σύντομα.

Για να το πούμε διαφορετικά, η Μέρκελ αρνήθηκε να προσφέρει στον Σαμαρά ως δώρο μια νέα συμφωνία για το χρέος. Του είπε να ξεκαθαρίσει πρώτα το πολιτικό τοπίο στην Ελλάδα κι αν παραμείνει ζωντανός, τότε ουζητάνε και για το χρέος. Αλλιώς θα το συζητήσει με την επόμενη κυβέρνηση. Παρά την ψυχρόλουστία, έκανε ένα δώρο στον Σαμαρά. Του επέτρεψε να ανακοινώσει παρουσία της τη δική του ατζέ-

ντα, επι της οποίας δεν έκανε κανένα σχόλιο (θυμίζουμε ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις οι δηλώσεις είναι προσυνεννοημένες). Εποι, ο Σαμαράς είπε αυτό που επι τόσες μέρες έλεγαν ο Χαρδούβελης και ο Βενιζέλος: ότι η Ελλάδα δε χρειάζεται νέο δάνειο και ότι θα ήθελε να ξεκινήσει η συζήτηση για τη βιωσιμότητα του χρέους αφέσως μετά την ολοκλήρωση των stress tests των τραπεζών και της τελευταίας αξιολόγησης της τρόικας (τον Οκτώβρη, δηλαδή, και όχι το 2015). Φυσικά, δεν παρέλειψε να ζητήσει, κυριολεκτικά με ύφος ζητιάνου, «κάποιες στιγμές ανάσασ», «ορισμένες ανακουφίσεις ιδιαίτερα στο επίπεδο των φοροελαφρύνσεων». Δεν παρέλειψε ακόμη να δεσμευ-

τεί ότι οι «μεταρρυθμίσεις» θα συνεχιστούν και μετά τη λήξη του προγράμματος και βέβαια δεν παρελειψε να ευχαριστήσει κατ' επανάληψη την Μέρκελ για τη βοήθειά της.

Απαντώντας στην πρώτη κιόλας ερώτηση, είπε ότι η κυβέρνησή του θέλει να απαλλαγεί από το ΔΝΤ πριν τη λήξη της περιόδου χρηματοδότησης. Οπως είπε, «η συνεργασία πιστεύω ότι θα ολοκληρωθεί πριν από την προγραμματισμένη στιγμή και εν

σία της τροικας και να έχει να
κάνει μόνο με τον καθιερωμέ-
νο έλεγχο από τις Βρυξέλλες.

Είναι έτοιμη η συγκυβέρνηση να κάνει ένα τέτοιο βήμα; μας φαίνεται εξαιρετικά χλομό. Γ' αυτό και κρίνουμε ότι η αναφορά του Σαμαρά και η σχετική φιλολογία που στηρίζουν οι Χαρδούθελης και Βενιζέλος εντάσσονται περισσότερο σε μια προεκλογική στρατηγική παρά σε μια στρατηγική δανεισμού. Η Μέρκελ επέτρεψε στον Σαμαρά να δώσει την εικόνα του ανθρώπου που διαπραγματεύεται τη διακοπή της συνεργασίας με το ΔΝΤ (άρα τον τερματισμό των επιθεωρήσεων από την τρόικα) και κάποιες «ανάσες» στη φορολογική πολιτική, τόσο απαραίτητες για την προπαγάνδα της συγκυβέρνησης. Μόνο που για διαπραγμάτευση των παρέπεμψη στην τρόικα, αρνούμενη να μπει η ίδια σε οποιαδήποτε συζήτηση.

Κατά τη γνώμη μας όλα είναι ανοιχτά. Πολλά θα φανούν από τις διαθέσεις της τρόικας που έρχεται στις 30 Σεπτεμβρίου για να κλείσει το προσχέδιο του προϋπολογισμού 2015 (πρέπει να κατατεθεί στις 6 Οκτώβρη), θα φύγει στις 8 Οκτώβρη (μεσολαβεί η γενική συνέλευση του ΔΝΤ, στην οποία θα παραστεί και ο Χαρδούβελης) και θα επιστρέψει για να κλείσει την επιθεώρηση. Θα την κλείσει σ' αυτή τη δεύτερη επίσκεψη; Δύσκολο να το πει κανείς. Οχι γιατί θα υπάρξει

χρόνια (χωρίς οι δανειστές να χάσουν ούτε σεντ), τότε τα πράγματα θα είναι δύσκολα ακόμη και για το φιλανθρωπικό τύπου πρόγραμμα που ανακοίνωσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Για το υπόδοιπτο μέρος του προγράμματος δε χωρά συζήτηση. Δεν υπάρχει περίπτωση να το εφαρμόσουν στο ακέραιο. Αλλωστε, το σκηνικό της «καμένης γης» έχει σητθεί από τώρα. «Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν θα παραλάβει απλά **καμένη γη**, αλλά μια χώρα διχασμένη και διαλυμένη, πολιτικά κοινωνικά και οικονομικά», είπε ο Τσίπρας στην ομιλία του στη Θεσσαλονίκη. Και στη συνέντευξη Τύπου το έκανε λίγο πιο λιανά: «Εμείς χθες δεν διατυπώσαμε το πρόγραμμα που θα θέλαμε, αλλά αυτό που μπορούμε κοστολογημένα, συνυπολογίζοντας τις προγματικές δυσκολίες που υφίστανται, **δημοσιονομικές δυσκολίες**, αλλά και τις δυσκολίες που ακρούνται στην πραγματική οικονομία».

Οι «δημοσιονομικές δυσκολίες» αφορούν την πληρωμή των διεθνών τοκογλύφων και το πλιάτσικο που κάνουν οι καπιταλιστές στον κρατικό προϋπολογισμό. Χωρίς αυτά, θα υπήρχαν τεράστια περιθώρια για άσκηση ρευμοριμοτικής πολιτικής από μια αστική κυβέρνηση. Όσο για τις «δυσκολίες που αφορούν την πραγματική οικονομία», αναφέρονται στα συμφέροντα των καπιταλιστών. Γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αναφέρθηκε καν σε μέτρα όπως η κατάργηση της μερικής απασχόλησης και της εκ περιτροπής εργασίας ή σε αύξηση (τουλάχιστον) των εργαδοτικών ασφαλιστικών εισφορών για να καλυφθούν οι ανάγκες των ασφαλιστικών ταμείων.

Συγκυβέρνηση και ΣΥΡΙΖΑ βαδίζουν στην
ιδια ρότα επί της αρχής. Αποδέχονται τους
όρους αποπληρωμής των δανείων, απο-
δέχονται τον «χρυσό κανόνα» του μηδε-
νικού ελλείμματος, αποδέχονται τα ιερά
και τα όσια του καπιταλισμού, θέλουν να
διαχειριστούν την κινεζοποίηση χρυσώ-
νοντας το χάπι. Η συγκυβέρνηση έχει φτά-
σει στο ναδίρ της πολιτικής της αξιοπι-
στίας, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ έχει την πολυτελεία
της δημιαγωγίας, μέχρι να χρειαστεί να ανα-
λάβει τη δισχείριση. Τα ίδια είχε κάνει και
ο Σαμαράς την εποχή των «Ζαππείων».

ΥΓ: «Κιχ» δεν ακούστηκε από τη λεγόμενη «αριστερή πλαιστόφρομα» του ΣΥΡΙΖΑ, μετά τις ανακοινώσεις της Θεσσαλονίκης. Ούτε ένας τόσο δια υπαινιγμός. Όλα τα στελέχη βγήκαν σε ραδιόφωνα και κανάλια για να υπερασπιστούν το πρόγραμμα που παρουσίασε ο Τσίπρας, με επικεφαλής τον ίδιο τον Π. Λακαζάνη. «Οι κωλοτούμπες είναι χαρακτηριστικό όλων παραπάξεων και όχι της Αριστεράς», είπε με το γνωστό του στόμαρο. Αυτοί που ανέβαιναν στα κεραμίδια με το παραμικρό, τώρα βάζουν πλάτη για να μη φανεί η «μεγάλη κωλοτούμπα». Η τοίκινα της εξουσίας τους σπάει τη μύτη και θα κάνουν τα πάντα για να μην τροφοδοτήσουν τους πολιτικούς τους αντίπαλους με επιχειρήματα περί «εσωστρέφειας», «συνιστωσών που διαφωνούν» και τα παρόμοια. Επιβεβαιώνουν έτσι όσα κατά καιρούς έχουμε γράψει για το ρόλο τους. Επιβεβαιώνουν ότι αποτελούν το αποσμητικό στην του-αλέτα του ΣΥΡΙΖΑ

Πέτρος Γιώτης

να συντηρήσει την κατάσταση που θα κληρονομήσει;

Γ' αυτό σας λέμε ότι όλα είναι ανοιχτά. Και η συνέχιση της συνεργασίας με το ΔΝΤ, ακόμη και η παραμονή της τρόικας (ίσως με μια άλλη μορφή). Το μήνυμα της Μέρκελ προς την τρόικα, πάντως, ήταν να είναι σκληρή. Αυτό δεν έχει να κάνει τόσο με τον φόρο να παρασπονδίσουν οι Σαμαράς και Βενιζέλος (μολονότι και αυτό είναι δυνατόν, αν τους αφήσουν λάσκα) όσο με το γενικότερο κλίμα που διαμορφώνεται στην Ευρωζώνη. Η Μέρκελ τα λέει στον Σαμαρά για να τ' ακούσουν ο Βαλς και ο Ρέντσι (ιδιαίτερα ο πρώτος). Η απάντησή της στο ερώτημα για τα γαλλικά αιτήματα (τότε που δεν επέτρεψε στον Σαμαρά να απαντήσει) ήταν χαρακτηριστικότατη: «*χθες (σ.σ. στη συνάντηση με τον Βαλς) αναφερθήκαμε στο Σύμφωνο Σταθερότητας, αλλά υπάρχει μια ολόκληρη σειρά από προϋποθέσεις καθώς και οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Είναι σαφές ότι παραμένουμε σταθεροί στο Σύμφωνο Σταθερότητας και είμαστε διατεθειμένοι να αξιοποιήσουμε τα περιθώρια ευελιξίας που αυτό εμπεριέχει. Και κατά τα άλλα αναφέρθηκα στο γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιπροπή πρόκειται να προβεί σε αξιολόγηση των προϋπολογισμάνων όλων των κρατών-μελών και στη συνέχεια θα διαπιπτώσει μία σύσταση αναφορικά με τις διαδικασίες ελειμμάτων βάσει του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Αλλά εν προκειμένω πρωταγωνιστές είναι η Επιπροπή και όχι τα κράτη-μελή ή η Γερμανία που αξιολογείται όπως και όλα τα άλλα κράτη».*

Κι ο Σαμαράς σε τι μπορεί να ελπίζει; Να κυλήσει ο χρόνος μέχρι τα τέλη του χρόνου και να κάνει την τελευταία προσπάθεια να μαζέψει 180 ψήφους για το πρόσωπο που μαζί με τον Βενιζέλο θα προτείνουν για πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αν αυτό δεν καταστεί δυνατόν, τότε θα ρίξει όλες τις δυνάμεις του στο να μείνει κοντά στον ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές που θα γίνουν (4-5 μονάδες) και μετά να πάει για «μεγάλο συνασπισμό». Για να βρεθεί σε μια τέτοια θέση θα πρέπει να κάνει μερικά «κασουμποϊλίκια» με την τρόικα, ώστε να φανεί ότι κάνει σκληρή διαπραγμάτευση και τραβάει «κόκκινες γραμμές». Αν κάτι πρέπει να είναι καθαρό, όμως, είναι πως όλοι αυτοί οι χειρισμοί, των Σαμαρά-Βενιζέλου σήμερα, του Τσίπρα ενδεχομένως αύριο έχουν ως προϋπόθεση τη συνέχιση του μηνημονιακού προγράμματος και τη διαπήρηση της κινεζοποίησης αναλογιώτης στην ουσία της.

■ Εφαρμογή του επιστημονικού ορισμού του δάσους

Κατάντησε γεφύρι της Αρτας

Στις 16 Μάη του 2014, αναρτήθηκε στη Διαύγεια απόφαση του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΠΕΚΑ) Ν. Ταγαρά με την οποία γινόταν αποδεκτή η απόφαση 32/8.1.13 του ΣΤΕ και καταργούνταν η απόφαση του πρώην υφυπουργού ΠΕΚΑ Αθ. Μωραΐτη, με την οποία υπονομεύονταν με αριθμητικά δεδομένα ο επιστημονικός ορισμός του δάσους. Η απόφαση 32 του ΣΤΕ δημοσιεύτηκε στις 8 Γενάρη του 2013 και ενώ η εφαρμογή των αποφάσεων του ΣΤΕ είναι υποχρεωτική, χρειάστηκε να διερχθεί σκληρός αγώνας (17 μήνες ως τότε) δι προκειμένου να καμφθεί η αντίσταση του αναπληρωτή υπουργού Σ. Καλαφάτη και του Ειδικού Γραμματέα Δασών Γ. Αμοργιανώτη. Σ' αυτόν τον αγώνα καταλυτική ήταν η συμβολή της εφημερίδας μας. Αυτό το αναγνωρίζουν όλοι οι δασολόγοι που βιώνουν από κοντά τα γεγονότα και οι γωνιούν για την τύχη της απόφασης 32 του ΣΤΕ και παραπέρα την εφαρμογή του επιστημονικού ορισμού του δάσους.

Μετά από έρευνα που κάναμε, διαπιστώσαμε ότι ναι μεν η απόφαση του Ν. Ταγαρά ανέβηκε στη Διαύγεια, όμως ταυτόχρονα η Διεύθυνση Προστασίας Δασών, με άνωθεν εντολή, υπονόμευε την εφαρμογή της σε δύο επίπεδα:

Πρότον, στις πράξεις χαρακτηρισμού.

Δεύτερον, οργάνων συκέψεις με υπηρεσιακό στέλεχος της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών, προκειμένου να αναβληθεί η αποστολή εγκυκλίου διαταγής στις Περιφερειακές Διεύθυνσεις για να εφαρμοστεί η απόφαση 32 του ΣΤΕ στη σύνταξη των Δασικών Χαρτών και να εντάσσονται στους δασικούς χάρτες τα φρύγανα και οι άβατες κλιτύες των ορέων. Το επιχείρημά τους ήταν ότι η απόφαση του ΣΤΕ είναι ανεπαρκής για να μπορούν οι δασάρχες στην περιφέρεια να αντιμετωπίζουν ενιαία τα πράγματα και να μην εκδίουν συγκρούμενες πράξεις χαρακτηρισμού.

Οι υπηρεσιακοί παράγοντες των δύο Διεύθυνσεων που ανέλαβαν να φέρουν σε πέρας τη βρόμικη αυτή αποστολή ανέλαβαν να συντάξουν κείμενα και να τα πρωθήσουν στον Ειδικό Γραμμα-

τέα Δασών, που είναι άπομο ειδικών αποστολών. Επιστημονικά είναι ανεπαρκής, αλλά έχει επάρκεια στο να βρίσκει τρόπους για να εκδίει απόφασης που πλήγηκε της χώρας το δασικό πλούτο της πρώτης εποχής. Στη συνέχεια, αυτή η γνωμοδότηση ενσωματώθηκε στην Εγκύλιο 1077/12. 3.1980 και από τότε τα φρύγανα δεν θεωρούνταν δασικές εκτάσεις.

Στις 17 Ιούλη του 2014, κατατέθηκε στη Βουλή το νομοσχέδιο «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νυμοθεσίας και άλλες διατάξεις». Ψηφίστηκε στο Β' θερινό τμήμα της Βουλής και έγινε ο νόμος 4280 που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 8 Αυγούστου. Στο νόμο αυτό ψηφίστηκαν διατάξεις που υπονομεύουν την απόφαση 32 του ΣΤΕ και κατά συνέπεια τον επιστημονικό ορισμό του δάσους.

Καταφράχνη είναι το τεράστιο ζήτημα των φρύγανων. Από τις αρχές του 2010 και ιδιαίτερα μετά την ψήφιση του δασοκτόνου νόμου 3818 της τότε υπουργού ΠΕΚΑ Τ. Μπιρμπίλη, άνοιξε η συζήτηση και η αντιπαράθεση ακόμη και μέσα στους κόλπους της Γενικής Διεύθυνσης Δασών για το εάν τα φρύγανα ανήκουν στις δασικές εκτάσεις. Ο Ειδικός Γραμματέας Δασών Γ. Αμοργιανώτης και άλλα στελέχη της Γενικής Διεύθυνσης Δασών «έβγαζαν σπυράκια» και πολεμούσαν φραντατικά όσους υπερασπίζονταν τα φρύγανα, ειδικά στη φάση που έπρεπε να βγει η εφαρμοστική εγκύκλιος για την παράγραφο 1 του άρθρου 9 του δασοκτόνου νόμου 3818/2010. Ετοιμούσε η περιβόλητη απόφαση του τότε υφυπουργού ΠΕΚΑ Αθ. Μωραΐτη, την οποία όπως προαναφέραμε κατήργησε ο αναπληρωτής υπουργός ΠΕΚΑ Ν. Ταγαρά στις 16 Μάη του 2014.

Ο αποχαρακτηρισμός των φρυγάνων ως δασικών εκτάσεων έγινε μέσω της γνωμοδότησης 43/26.2.1980 του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, στο οποίο δεν συμμετείχαν όλα τα μέλη. Το σπουδαιότερο είναι ότι η γνωμοδότηση αυτή υπονομεύει την επιστημονική απόφαση 32 του ΣΤΕ. Πέρα από τη δημοσιογραφική μας δουλειά θα γίνουν και άλλες ενέργειες. Δε θα τους αφήσουμε σε χλωρό κλαρί.

Θα το κάνουμε σε πρώτη ευκαιρία. Στη συνέχεια, αυτή η γνωμοδότηση ενσωματώθηκε στην Εγκύλιο 1077/12. 3.1980 και από τότε δεν έχει οικολογική απόφαση η διπλή ανάπτυξη και ο Παναθηναϊκός δεν έχει κατασκευάσει γήπεδο στο Βοτανικό, «πέραν της ημερομηνίας αυτής (5.2.2018) ο νομοθέτης δεν επιτρέπει τη νόμιμη λειτουργία του γηπέδου». Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να δίνονται κονδύλια της περιφέρειας για ένα γήπεδο που έχει ακόμη ζωή μόλις 2 χρόνια και 3 μήνες, και μάλιστα σε μια περίοδο κρίσης, «αποστερώντας την Περιφέρεια από σημαντικά ποσά που θα μπορούσαν να διατεθούν για τις λοιπές αποστολές της, οι οποίες σε περιόδους έντονης δημοσιονομικής κρίσης, όπως αυτή που διανύει η χώρα, έχουν ιδιαίτερη σημασία είτε λόγω του αναπτυξιακού χαρακτήρα τους είτε λόγω του ότι αποσκοπούν στην ανακούφιση των κοινωνικών ομάδων που υφίστανται τις δυσμενέστερες συνέπειες της κρίσης αυτής».

Οπως βλέπουμε, ένα συντηρητικότατο δικαστήριο βγαίνει από τ' αριστερά, όχι μόνο στη διοίκηση Σγουρού, η οποία κατήργησε τη σύμβαση, αλλά και στη διοίκηση Δουρού, η οποία θα πρέπει ν' αποφασίσει αν θα κάνει προσφυγή κατά της απόφασης ή όχι. Δώστε τα λεφτά για ν' ανακουφίσετε τους φτωχούς και όχι για να κάνει τη δουλειά του ο Άλαφούζος με κρατικό χρήμα, λέει το Ελεγκτικό Συνέδριο στην Περιφέρεια. Αν θελει ο Άλαφούζος εκσυγχρονισμό, μπορεί «*ανα προβεί στις εργασίες εκσυγχρονισμού του εν λόγω γηπέδου με ιδιωτική χρηματοδότηση*».

Πέρα, όμως, από την ειδική αιτιολογία που επιστρατεύει το ΕΣ (γήπεδο με ημερομηνία λήξης - λεφτά πεταμένα), παραθέτει και μια γενική αιτιολογία, η οποία δεν αναφέρθηκε καθόλου στη διαρροή της προηγούμενης εβδομάδας. Σύμφωνα μ' αυτή την αιτιολογία, κάθε χρηματοδότηση, του Άλαφούζου σημεριά, του Μελισσανίδη αύριο, είναι παράνομη. Αναφέρει η απόφαση του ΕΣ:

«*Η αρμοδιότητα επιχορήγησης των αθλητικών σωματείων, η οποία, μεταξύ άλλων, μπορεί να αφορά στην εκτέλεση, βελτίωση ή συντήρηση αθλητικών έργων ή εγκαταστάσεων ανήκει, κατ' αρχήν, στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (...). Η κρατική αυτή αρμοδιότητα επιτρέπτως μεταβιβάζεται στις Περιφέρειες, σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ. 1 του Συντάγματος, υπό την προϋπόθεση ότι μετ*

■ Θράσος Λοβέρδου

Ο λοβέρδος το βρήκε το φάρμακο για τις ελλείψεις διδακτικού προσωπικού στα Πανεπιστήμια. Πρότεινε στους πρυτάνεις να διδάσκουν σ' αυτά και ομότιμοι (συνταξιούχοι δηλαδή) καθηγητές, χωρίς χρήματα (;), αλλά οι περισσότεροι από τους πρυτάνεις, λέει, δεν το δέχτηκαν.

Και έτσι ναυάγησε αυτή η ευφάνταστη πρόταση που θα έλυνε διά μιας το πρόβλημα, αφού θεωρείται δεδομένο για την αστική εξουσία ότι δεν υπάρχουν λεφτά για το δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Ελοιπόν, το θράσος του ανθρώπου δε γνωρίζει όρια και είναι ν' απορεί κανείς πώς άληθεια φαντάζεται ότι έτσι θα αποκαταστήσει το τρωθέν, λόγω του βίου και πολιτείας του στα υπουργεία Εργασίας και Υγείας, πολιτικό του προφί!

Εδώ χλιδές νέοι επιστήμονες με ακαδημαϊκά προσόντα ψωμολυσσούν αναζητώντας εργασία και εκαντοντάδες άλλοι δε διορίζονται από το υπουργείο Παιδείας ενώ έχουν κριθεί από τις αρμόδιες επιτροπές για θέσεις ΔΕΠ, και ο λοβέρδος αναζητά τη «λύση» στους ομότιμους (αμφιβάλλουμε, βεβαίως, αν αυτοί αποδέχονται να εργαστούν αφιλοκερδώς, ακόμη και στην εξαιρετική περίπτωση που βρεθούν κάποιοι να δείξουν ενδιαφέρον!) Διότι εξασκεί τελευταίως μετά μανίας την τέχνη «του δημογωγείν». Που, όμως, δεν κοστίζει, αφού δε θήγει επί της ουσίας την κυβερνητική πολιτική, την οποία, μάλιστα, συνεχίζει να εφαρμόζει αιταλάντευτα στην εκπαίδευση.

■ Δε μπορούν να πάνε στο σχολείο τους

Τα μαθήματα ξεκίνησαν εδώ και δυο εβδομάδες περίπου και 12.000 μαθητές της περιφέρειας Θεσσαλονίκης δεν μπορούν ακόμη να πάνε στο σχολείο τους, γιατί δεν έχει λυθεί το πρόβλημα της μεταφοράς τους. Τα παιδιά έχουν γίνει «μπαλάκι» μεταξύ των ιδιοκτητών λεωφορείων, των Δήμων, της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και του υπουργείου Εσωτερικών.

Δεν είναι μόνο το αλαλούμ μεταξύ των αρμοδιοτήτων των διάφορων εμπλεκόμενων υπηρεσιών ή οι οικονομικές απαιτήσεις των λεωφορειούχων. Πάνω απ' όλα είναι η δραστικότατη περικοπή των δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση και για τη μεταφορά των μαθητών, που οδηγούν σ' αυτή την τραγική κατάσταση μαθητές και γονείς όχι μόνο στη Θεσσαλονίκη, αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές της ακριτικής Ελλάδας.

Οι γονείς από τους Δήμους Θέρμης και Θερμαϊκού αποφάσισαν να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους, προβάνοντας σε μηνύσεις κατά παντός υπευθύνου και σε συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας, ενώ δηλώνουν αποφασισμένοι να κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις τους αν δεδοθεί άμεση λύση στο πρόβλημα.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι το ίδιο οξυμένο πρόβλημα της μεταφοράς των μαθητών έχει επιδεινωθεί παραπέρα λόγω και των συνεχών συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων που οδήγησε πολλά παιδιά στο να χάσουν το σχολείο της γειτονιάς τους.

Σε λίγο θα δούμε τους μαθητές σκαρφαλωμένους σε καρότσες φορτηγών να πάνε στο σχολείο τους μέσα στο πρωνό οριάζι όπως τη δεκαετία του '60. Δεν απέχουμε πολλά απ' αυτό αν δεν ξεσκηκωθούμε τώρα, αν δεν αντισταθούμε στην πολιτική που αρπάζει τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών μας.

Η Οδύσσεια των διαθέσιμων καθηγητών δεν έχει τέλος

Ηοδύσσεια των εκπαιδευτικών ήσει διαθεσιμότητα, που ξεκίνησε με το λουκέτο σε 49 ειδικότερες τομείς της τεχνολογικής εκπαίδευσης δεν έχει τέλος. Το πεταγμά τους από τη Σκύλλα στη Χαρυβδη περιγράφεται παραστατικά στην ανακοίνωση των καθηγητών σε διαθεσιμότητα της Θεσσαλονίκης και διδάσκει τους εργαζόμενους να μη δείχνουν καμιά εμπιστοσύνη στις διαβεβαιώσεις των δημιογωγών κυβερνητικών σαλτιμπάγκων (θυμάστε όλοι τις δηλώσεις Μπουμπούκου;) Ιδού τα χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Στις 22 Ιουλίου 2013 η Δημόσια Τεχνολογική Εκπαίδευση δέχεται ένα πρωτοφανές πλήγμα. Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, στα πλαίσια των μημονιακών υποχρώσεων και της λιτότητας κλείνουν σε μια νύχτα τους Τομείς Υγείας και Πρόνοιας, Εφαρμοσμένων Τεχνών,

Αισθητικής - Κομμωτικής, μια σειρά ειδικοτήτων από τα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ και όλους τους ΔΕ ακόμη και τομέων που δεν καταργήθηκαν π.χ. φυκτικών, ηλεκτρολόγων κλπ και ταυτόχρονα καταργούν 2500 οργανικές θέσεις των εκπαιδευτικών των αντίστοιχων ειδικοτήτων και τους θέτουν σε καθηστώς διαθεσιμότητας-απόλυτης...

Ας δούμε όμως το χρονικό των βασισμοτηρίων μας μέσω των ανακοινωθέντων πινάκων (των πινάκων της ντροπής) κινητικότητας του ΑΣΕΠ/Υπουργείου Παιδείας με νούμερα, ημερομηνίες και λάθη.

◆ Στις 22 Ιουλίου 2013 2500 καθηγητές της Δημόσιας ΤΕΕ μπαίνουν σε διαθεσιμότητα.

◆ Στις 31-7-2013 εξαιρούνται αρχικά από τη διαθεσιμότητα 302 συνάδελφοι με κοινωνικά κριτήρια και μετατρέπονται σε διοικητικούς υποαλλήλους, οι οποίοι αυξάνονται

σταδιακά σε 418. Ταυτόχρονα εξαιρούνται και 200 συνάδελφοι, κάτοχοι μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων σπουδών, ως έχοντες «υψηλά προσόντα». Η εξαίρεσή τους αναφέρεται με τροπολογία 3 μέρες μετά την ψήφιση του νόμου και ξαναμπαίνουν σε καθηστώς διαθεσιμότητας, αφού τα «υψηλά προσόντα» τους αντέχουν μόνο για τρία 24ωρα.....Η απόλυτη διαγράφεται πολύ καθαρά στον ορίζοντα!

◆ Τον Σεπτέμβριο του 2013, οι αντιδράσεις μας και η απεργία των εκπαιδευτικών, αναγκάζουν τον υπουργό Παιδείας να υποσχεθεί θέσεις κινητικότητας, οι οποίες κάθε φορά αλλάζουν.

◆ Στις 18 Δεκεμβρίου 2013, μετά 5 μήνες καθημερινού, διαφρούς αγώνα των καθηγητών σε διαθεσιμότητα και του εκπαιδευτικού κλάδου (πορείες-διαμαρτυρίες, καταλήψεις), ανακοινώνουν την πρώτη προκή-

ρυξή κινητικότητας - μετάταξης προς την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, για όσους κατέχουν και δεύτερα πτυχία.

◆ Στις 27-12-2013 εμφανίζεται η δεύτερη προκήρυξη κινητικότητας - μετάταξης προς τα ΙΕΚ και τους παιδικούς σταθμούς των ΟΤΑ. Οι δύο προκηρύξεις δεν καλύπτουν το σύνολο των σε διαθεσιμότητα εκπαιδευτικών και πολλοί συνάδελφοι δεν μπορούν να υποβάλλουν καν αίτηση!

Για την μετακίνηση-μετάταξη σκαρφίζονται ένα σχέδιο αξιολόγησης - μοριοδότησης - διάσπασης, που δεν έχει εφαρμοσθεί μέχρι τώρα σε κανέναν εκπαιδευτικό ή άλλο δημόσιο υπόλληλο! Η κατάταξη σε πίνακες κινητικότητας γίνεται με τα κριτήρια προσλήψεων του ΑΣΕΠ (βαθμός πτυχίου, μεταπτυχιακά, γνώση ένων γλωσσών κλπ) και ταυτόχρονα μοριοδοτείται ο διορι-

Γυρίζουν τους εκπαιδευτικούς στις δεκαετίες του '20 και του '30

Οι καιροί απαιτούν μαστίγιο. Γιατί μόνο έτσι αποτρέπονται δυσάρεστες εκπλήξεις. Που είναι πιθανόν να προελθουν από τους χειμαζόμενους εκπαιδευτικούς, αλλά και από τους εαυτό τους από τις προσπάθειες εξανδροποδισμού τους, που καταβάλλει το υπουργείο και η κυβέρνηση, αυτοί που αποκαλύπτουν το μέγεθος και την ουσία των αντιδραστικών πολιτικών και τις επιπτώσεις τους στη δημόσια εκπαίδευση και την εργαζόμενη κοινωνία.

Και για μεν τους μαθητές επινοήθηκαν οι εξεταστικοί μαραθώνιοι, η ένταση των οποίων με το «νέο Λύκειο» αποθεώθηκε, οι αποβολές, οι ποινές, ακόμα και οι αστυνομικές διώξεις για τους πιο ζωηρούς που συμμετέχουν σε καταλήψεις και κινητοποιήσεις.

Για τους εκπαιδευτικούς (για τους διορισμένους, γιατί για τους άλλους αρκεί και μόνο το φάσμα της ανεργίας στοποδίσεων όπλο εκφρούμοι είναι η αξιολόγηση, που δε συνδέεται μόνο με τη μισθολογική και βαθμολογική στασιμότητα, αλλά και με τη διαθεσιμότητα και τις απολύτεις, παρόλες τις φεύγεις περι του αντίθετου διαβεβαιώσεις του υπουργείου Παιδείας. Στην τρομοκρατική φορέτρα του, το υπουργείο πρόσθεσε

τα τελευταία χρόνια και το φαστικό Πειθαρχικό Δίκαιο, δημιουργώντας μια οργουνελική ατμόσφαιρα, όπου ακαθένας ανά πάσα στηγμή μπορεί να βρεθεί κατηγορούμενος και σε αργία, με αριστερές και αντίστοιχες κατηγορίες, όπως αυτή της «ανάρμοστης συμπεριφοράς» ενώπιον της προσώπου της προστασίας της δημόσιας εκπαίδευσης.

Η ελισάβετ Παπαδοπούλου, πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Λακωνίας «Γιάννης Ρίτσος» και αιρετός στο τοπικό ΠΥΣΠΕ είναι μια από αυτές τις περιπτώσεις. Η περιπτέτεια της κρατά ένα χρόνο τώρα. Η διοίκηση τη διώκει διότι «δεν συνεμφρόωθη προς τας υποδειξεις», υπερασπίστηκε τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και αντιστάθμικε στην αντιεπικαίνικη πολιτική.

Είναι σαφές ότι στο πρόσωπο της Ελ. Παπαδοπούλου επιδιώκεται η πρωτηνηση της διοίκησης και του υπουργείου απέναντι σε κά

σθείς με εξετάσεις ΑΣΕΠ με 30 μόρια, ενώ εκείνος με επετηρίδα με 15! Θυμίζουμε ότι ο πρώτος διογωνισμός ΑΣΕΠ για προσλήψεις εκπαιδευτικών στην ΤΕΕ έγινε το 2002! Ακόμη περιμένουμε να μας εξηγήσει κάποιος αρμόδιος τον λόγο για τον οποίο τιμωρούνται με υπομοριόδοτηση όσοι εκπαιδευτικοί διορίστηκαν με επετηρίδα 25 χρόνια πριν τις εξετάσεις του ΑΣΕΠ...

◆ **Τον Φεβρουάριο του 2014**, μετά από πολλές πιέσεις και αγώνες, ανακοινώνεται και τρίτη προκήρυξη κινητικότητας με θέσεις στα ΙΕΚ, στα Νοσοκομεία και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση για κατόχους δεύτερου πτυχίου. Στην προκήρυξη αυτή καλούνται όλοι οι Νοσηλευτές ΠΕ και ΤΕ να υποβάλλουν αιτήσεις ως ΔΕ (βοηθοί), γεγονός που προκαλεί σάλο και τους αναγκάζει να υποχωρήσουν!

Παράλληλα με την ανακοίνωση των θέσεων, δίνει σε όλους το δικαίωμα να κάνουν αίτηση και στις 3 προκηρύξεις, ανάλογα με τα προσόντα τους.

Και ενώ κονονικά θα έπρεπε να υπάρχει ένας ενιαίος πίνακας θέσεων κινητικότητας, οι αρμόδιοι υπουργοί επιλέγουν 3, κατανέμοντας δυσανάλογα και χωρίς καμία λογική θέσεις στις διάφορες ειδικότητες, με αποτέλεσμα συνδελφοί μας να καταλαμβάνουν ταυτόχρονα θέσεις, άλλοι και στους 3 πίνακες, άλλοι σε 2 άλλοι σε 1 και άλλοι σε κανέναν, αφού οι θέσεις που δόθηκαν ήταν είτε υπερβολικά πολλές για κάποιες ειδικότητες, είτε υπερβολικά λίγες ή καθόλου για άλλες.

Ταυτόχρονα αιτοφάσισαν ότι δεν πρέπει όλοι να μετακινηθούμε στο Υπουργείο Παιδείας ως εκπαιδευτικοί με μακρόχρονη διδακτική εμπειρία και επιμορφώσεις, αλλά να μας εξοβελίσουν σε άλλα υπουργεία στέλνοντας ένα μεγάλο κομμάτι στις δομές των Υπουργείων Υγείας, Εργασίας και ΟΤΑ με ταυτόχρονο υποβιβασμό από πτυχιούχους ΠΕ σε ΤΕ. Παράλληλα γίνεται και περικοπή των μορίων του παιδαγωγικού πτυχίου ΣΕΛΕΤΕ, το οποίο αποτελούσε για μερικούς από εμάς, απαραίτητο προσόν διορισμού μας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση ενώ για μερικούς άλλους συναδέλφους του 30μηνου δεν ήταν απαραίτητο προσόν διορισμού.

◆ **Από τον Δεκέμβριο του 2013 μέχρι τώρα, Σεπτέμβριο του 2014**, ανακοινώνονται ΦΕΚ κινητικότητας, προσωρινό πίνακες κινητικότητας, τελικοί πίνακες κινητικότητας οριστικοί πίνακες κινητικότητας, ημιτελικοί πίνακες με διαφορετικές αρχικές θέσεις, προσωρινές, τελικές, οριστικές κλπ σε ένα απίστευτο αλαλούμ, που και οι πιο νηφάλιοι από εμάς δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν. Η πολύμηνη, βάσει προμελετημένου σχεδίου, ομηρία μας παρατείνεται και από τον τεράστιο αριθμό, τυχαίων ή εσκεμμένων λαθών στη μοριόδοτηση του ΑΣΕΠ. Τα λάθη αυτά προκάλεσαν την υποβολή σωρείας ενστάσεων και αιτήσεων θεραπείας. Οι ενστάσεις αιτοτελούν σημείο τριβής του ΑΣΕΠ με το υπουργείο Παιδείας, οι ευθύνες επιρρίπτονται από τον έναν οργανισμό στον άλλον και αιτοτελούν ταυτόχρονα το άλλοθι όλων για την καθυστέρηση των ανακοινώσεων τελικών πινάκων μετάταξης. Σε αυτές τις ενστάσεις δεν απαντά κανείς και οι ενστάμενοι δεν δικαιώνονται!!!...

...Η παρατελεμένη διαθεσιμότητά μας, ο σταδιακός τρόπος ανακοίνωσης των ΦΕΚ κινητικότητας, οι λιγοστές θέσεις για κάποιες ειδικότητες, ο απαραίτητος τρόπος μοριόδοτησης – αξιολόγησης μας είχε ως αποτέλεσμα, τις σπασμωδικές και αναγκαστικές επιλογές του καθενός μας στην προσπάθειά μας να αιτοφύγουμε την ανεργία.

14 μήνες μετά τη βάναυση εκδίωξή μας από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση αναφωτίμαστε ακόμη γιατί μια κυβέρνηση, γιατί ένα Υπουργείο και ένα Αδιάβλητο Οργανό (ΑΣΕΠ), επιλέγουν και συνεχίζουν να ταλαιπωρούν τους εκπαιδευτικούς; Αν η κατάργηση των ειδικοτήτων σε ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ και η απόλυτη των εκπαιδευτικών αιτοτελεί “**πράξη κορυφαίας ανοησίας**”, κατά δήλωση του νέου υπουργού Παιδείας κυρίου Λοβέρδου, γιατί αυτή η “κορυφαία ανοησία” ψηφίστηκε από τους κυβερνητικούς βουλευτές και γιατί κανείς δεν έχει την πολιτική γενναιότητα να την διορθώσει;

14 μήνες ομηρίας είναι πολλοί για να κρύψουν τις προγματικές προθέσεις των κυβερνώντων. Η διάλυση του δημόσιου σχολείου, η υποχρηματοδότηση του και η εικαρτηση των “φιλέτων” της εκπαίδευσης στους ιδιώτες ήταν ο στόχος τους. Ταυτόχρονα η απόλυτη μόνιμων εκπαιδευτικών εντάσεται στην πολιτική της αλλαγής των εργασιακών σχέσεων στο σχολείο και παράλληλα η δική μας “θυσία” λειτουργεί ως φόβητρο για όλο το μόνιμο προσωπικό του δημόσιου τομέα, για να παραμένουν οι εργαζόμενοι “εξαρτημένοι”, “ήσυχοι” και υποδουλωμένοι, όπως ακριβώς εκείνοι στον ιδιωτικό τομέα, στα πλαίσια της “αναδιάρθρωσης” και της “ανάπτυξης” της χώρας, με μισθούς δουλών και εργασιακό καθεστώς μεσαίωνα...».

Τσιράκια του κεφαλαίου

Την τακτική «φωνάζει ο κλέφτης για να φορθεί ο νοικοκύρης» αικολούθησαν ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος και οι άλλοι εργατοπατέρες, μετά την προκλητική εμφάνιση που έκανε ο πρώτος στο πλάι του Δένδια, εκδηλώνοντας ενδιαφέρον για τους... κακόμορους τους καπιταλιστές που θα υποστούν σοκ άμα ο βασικός μισθός επανέλθει στα 751 ευρώ. Εκμεταλλεύμενος μια παρουσίαση του ΑΝΤ1, ο Παναγόπουλος πέταξε τη μπηχτή του στον ΣΥΡΙΖΑ («πολύ φρούριο μισθώσεων» και «προβοκάτσια», για να τραβήξει την προσοχή απ' αυτά που πραγματικά είπε.

Η ερώτηση που τέθηκε στον Παναγόπουλο αφορούσε την επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 με νομοθετική ρύθμιση, δύπως υπόσχεται στο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός απάντησε: «Έγινε ότι η νομοθετική παρέμβαση απαιτείται για την επαναφορά, δίνοντας επίσης κι ένα πολιτικό μήνυμα, αλλά από κει και παραπάνω, ξέρετε ότι έχουμε διαφορετικές καταγγελίες και τις κάνουν, ότι δεν τα πληρώνουν ούτε αυτά οι εργοδότες; Άρα δεν είναι ένας νομικός βολουνταρισμός η λύση, η λύση είναι να μπορέσουμε να βρούμε το πραγματικό επίπεδο ισορροπίας που θα δίνει και ανάσταση στους εργαζομένους και θα διατηρήσει άθιχτο όλο το υπόλοιπο καθεστώς της μνημονιακής περιόδου, το καθεστώς της κινεζοποίησης». Κι έσπευσε αμέσως να διευκρινίσει τι εννοεί με το «από εκεί και πέρα». Οπως το πετσόκομα του κατώτερου μισθού με νόμο προκάλεσε σοκ, «ενδεχομένως και [η επαναφορά] με νόμο να προκαλέσει άλλο σοκ που δεν ξέρω αν η αγορά εργασίας μπο-

ρεί να το αντέχει. Θα έπρεπε όμως να γίνει ως πολιτικό μήνυμα και ας καθίσουμε ταυτόχρονα και στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Είναι ένα πολύπλοκο ζήτημα! Καθαρά πράγματα. Για πολιτικούς και μόνο λόγους να γίνει η επαναφορά, αλλά ταυτόχρονα να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις καπιταλιστών-εργατοπατέρων για να συμφωνήσουν σε μια μείωση κάπως τοπίου από τα 751 ευρώ.

Στο καπάκι, ο Παναγόπουλος πέταξε τη μπηχτή του στον ΣΥΡΙΖΑ («πολύ φρούριο μισθώσεων» και «προβοκάτσια») και έσπευσε να εξηγήσει τι εννοεί: «Και αν βρισκόταν κάποιος κι έλεγε να κάνουμε 1.000 ευρώ τον κατώτερο μισθό, θα το πλήρωνε η αγορά; Και σήμερα πέταξε τη μπηχτή του στον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός απάντησε: «Έγινε ότι η νομοθετική παρέμβαση απαιτείται για την επαναφορά, δίνοντας επίσης κι ένα πολιτικό μήνυμα, αλλά από κει και παραπάνω, ξέρετε ότι έχουμε διαφορετικές καταγγελίες και τις κάνουν, ότι δεν τα πληρώνουν ούτε αυτά οι εργοδότες; Άρα δεν είναι ένας νομικός βολουνταρισμός η λύση, η λύση είναι να μπορέσουμε να βρούμε το πραγματικό επίπεδο ισορροπίας που θα δίνει και ανάσταση στους εργαζομένους και θα διατηρήσει άθιχτο όλο το υπόλοιπο καθεστώς της μνημονιακής περιόδου, το καθεστώς της κινεζοποίησης». Ο Παναγόπουλος, όμως, θέλοντας να δώσει εξετάσεις στους καπιταλιστές, βρήκε την ευκαιρία να πει αυτά που για πολιτικούς λόγους δε θέλουν να πουν. Να εμφανιστεί αυτός ως ο υπερασπιστής της «αγοράς», των καπιταλιστών δηλαδή, βγάζοντας στη διατίμηση την εργατική δύναμη. Παράλληλα, προσφέρθηκε με μεγάλη προ-

επιφυλακτικός να κάνω μια διατύπωση που θα βοηθούσε τις κάμερες. Δεν είναι εύκολο».

Ούτε οι εκπρόσωποι του ΣΕΒ δεν κάνουν τέτοιες δηλώσεις. Πρόσφατα, που το προεδρείο του ΣΕΒ συναντήθηκε με τον Τσίπρα, ο Φέσσας δηλώσεις ότι τα μέλη του ΣΕΒ δεν ενδιαφέρονται για τον κατώτερο μισθό, γιατί... πληρώνουν πολύ παραπάνω. Δεν τόλμησε να πει «τι είναι αυτά που λέει ο Τσίπρας». Φυσικά, έλεγε ψέματα. Σήμερα δεν προσλαμβάνεται εργαζόμενος με κλαδική συλλογική σύμβαση. Ολούς τους προσλαμβάνουν σαν ανειδίκευτους και τους πληρώνουν με 586 ή 511 μεικτά. Δε θέλησε, όμως, ο πρόεδρος του ΣΕΒ να έρθει σε σύγκρουση με τον ΣΥΡΙΖΑ για το ζήτημα του κατώτερου μισθού, που αποτελεί βασικό όπλο στην προπαγάνδα του, όταν επιστήμως ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύεται πλέον ότι θα διατηρήσει άθιχτο όλο το υπόλοιπο καθεστώς της μνημονιακής περιόδου, το καθεστώς της κινεζοποίησης.

Ο Παναγόπουλος, όμως, θέλοντας να δώσει εξετάσεις στους καπιταλιστές, βρήκε την ευκαιρία να πει αυτά που για πολιτικούς λόγους δε θέλουν να πουν. Να εμφανιστεί αυτός ως ο υπερασ

■ Αντιφασιστική πορεία στο Κερατσίνι

Πογκρόμ με εντολή Κικίλια

Τα πραιτοριανά σώματα ασφαλείας έχουν αποδείξει πολλές φορές ότι δεν έχουν ανάγκη τα προσήματα των «επεισοδίων» και της μοχητικής αντιβίας για να εξαπολύσουν δολοφονικές επιθέσεις ενάντια σε διαδηλωτές. Αρκεί μόνο να έχουν λάβει τις κατάλληλες εντολές για ωμή καταστολή και επιβολή κλήματος τρομοκρατίας σε όσους αφηφούν την ταφική σημή και επιμένουν να αντιστέκονται στη βαρβαρότητα. Τέτοιες εντολές είχαν δοθεί από τον υπουργό Μπάτσων και Καταστολής Β. Κικίλια για την αντιμετώπιση της αντιφασιστικής πορείας που έγινε την Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου στο Κερατσίνι, όπου χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν για να τιμήσουν τη μνήμη του Παύλου Φύσσα, στην επέτειο του ενός χρόνου από τη δολοφονία του από τα χρυσαυγίτικα τάγματα εφόδου και το μοχαΐρι του φασίστα Ρουπακιά. Και μόνο η παρουσία των εκαποντάδων μπάτσων που είχαν στρατοπεδεύσει από νωρίς το απόγευμα στους γύρους από τον τόπο της δολοφονίας δρόμους προμήνυε ότι η εκδήλωση της βάρβαρης επίθεσης στους χιλιάδες δια-

χοφ με αρχαιολόγους της Επιδαύρου θα ενέπνεαν στους τελευταίους την επιθυμία να κινητοποιήσουν με τόσο μένος διωκτικούς και δικαστικούς μηχανισμούς εναντίον μιας δεκαμελούς ομάδας καλλιτεχνών και τεχνικών του θεάτρου και του κινηματογράφου.

Αφενός το να κατηγορούνται ο Ματίας Λάνχοφ και οι συνεργάτες του για πορνογραφία είναι γελού, αφετέρου το έργο του καλλιτέχνη είναι πολύ μεγάλο για να χρειάζεται τη δική μας υπεράσπιση. Ούτε χρειάζεται τη δική μας υπεράσπιση το γυνό σώμα ως στοχείο της θεατρικής έκφρασης, καταχωρημένο πια και στη σύγχρονη ιστορία της σκηνής της Επιδαύρου (ας θυμηθούμε τις «Βάκχες» του Λάνχοφ το 1997, την «Ηλέκτρω» του Πέτερ Στάιν το 2007, τον «Οθέλλο» του Τόμας Οστερμάιερ το 2010).

Αυτό που ίσως χρειάζεται υπεράσπιση είναι η αρχαιολογία ως επιστήμη που προστατεύει και αναδεικνύει την ιστορία της ανθρωπότητας, μόνο όταν δραπετεύει από τις στρεβλώσεις και τις αγκυλώσεις ενός μαύρου εθνικισμού που τη μετατρέπει σε εργαλείο πολιτικής προπογάνδας και που εν τέλει εμποδίζει τη συνομιλία του αρχαίου κόσμου με τον κόσμο του σήμερα και του αύριο.

Ελένη Γιώτη

Διεύθυνση παραγωγής του ντοκιμαντέρ για τον Ματίας Λάνχοφ στην Ελλάδα
21 Σεπτεμβρίου 2014

δηλωτές ήταν θέμα χρόνου να εκδηλωθεί, όπως και έγινε. Λίγα λεπτά μετά το ξεκίνημα της πορείας από την Παναγή Τσαλδάρη και καθώς οι χιλιάδες διαδηλωτές βρίσκονταν επί της οδού Σαλαμίνος, τα MAT επιτέθηκαν λυσσαλέα με χρηματικά και κρότου-λάμψης με σκοπό να διαλύσουν την πορεία, σπάζοντάς την σε τρία κομμάτια. Το ευμεγέθες μπλοκ της Συνέλευσης Κερατσινίου-Δραπετσώνας και του Ρεσόλτο (περισσότερα από 500 άτομα), που κινήθηκε επί της οδού Σαλαμίνος και έστριψε εν συνεχείᾳ στο στενό της οδού Ψαρρών, υπό την ασφυκτική παρουσία ΜΑΤάδων, δέχτηκε απρόκλητη επίθεση με ξύλο, χρηματικά και ανθρωποκυνηγητό, την ώρα που έστριβε και έμπαινε στην οδό Αγχιάλου. Την ίδια ώρα, στο σημείο βρί-

σκονταν οι μηχανοκίνητες συμμορίες της ομάδας ΔΕΛΤΑ, με τη συνδρομή των οποίων ολοκληρώθηκε η δολοφονική επίθεση και έγιναν οι περισσότερες συλλήψεις, με τη γνωστή, παραδοσιακή μέθοδο του σωρού, με παράλληλη επιχείρηση να χρεώσουν στους συλληφθέντες κράνη και παλούκια, με σκοπό αφενός την ενοχοποίηση τους και αφετέρου τη δικαιολόγηση της αστυνομικής βίας, όπως συμβαίνει πάντα σε αυτές τις περιπτώσεις.

Από τις συνολικά 73 προσαγωγές, οι 64 μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Από τους συλληφθέντες αντιφασίστες οι 61 αφέθησαν ελεύθεροι δύο μέρες μετά, ενώ περιμένουν να δικαστούν στις 2 Οκτώβρη αντιμετωποί με τρεις κατηγορίες σε βαθμό πλημμελήματος (διατάραξη κοινής ειρήνης, διακερι-

μένες φθορές και προσβολή εθνικού συμβόλου). Οι υπόλοιποι τρεις φορτώθηκαν επιπλέον με αντίσταση και πρόκληση σωματικών βλαβών, συνένα Κακούργημα (κατοχή εκρηκτικών υλών). Ανακριτής και εισαγγελέας τους άφησαν ελεύθερους με περιοριστικούς όρους την εμφάνιση μια φορά το μήνα στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής τους και απαγόρευση εξόδου από τη χώρα.

Στο συνολικό απολογισμό της αστυνομικής θηριωδίας προστίθενται οι σισιφοί τραυματισμοί διαδηλωτών (ανοιγμένα κεφάλια, σπασμένα χέρια) από τις ένστολες συμμορίες των MAT και ΔΕΛΤΑ, που εκμεταλλεύτηκαν την αδυναμία του κόσμου να βγει από τα στενά και χτυπούσαν ανελέγητα στο φωνά.

Το κλίμα τρομοκράτησης και εκφρισμού που έζησαν οι χιλιάδες διαδηλωτές της αντιφασιστικής πορείας στη μνήμη του Παύλου Φύσσα δεν πρόκειται να ανακόψει την ορμή του αντιφασιστικού κινήματος. Τόσο ο συγκεντρώσεις υποστήριξης και συμπαράστασης, το ίδιο βράδυ έξω από τη ΓΑΔΑ αλλά και τις επόμενες μέρες στα δικαστήρια Πειραιά, όσο και οι εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης που προγραμματίζονται για την κάλυψη των δικαστικών εξόδων των συλληφθέντων αποδεικνύουν ότι η ολληγεγύη και ο ανυποχώρητος αντιφασιστικός-αντικαπιταλιστικός αγώνας δεν ανακόπτονται από την κρατική τρομοκρατία, αλλά οπλίζουν με ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και επιμονή τις αγωνίστριες και τους αγωνιστές ενάντια στο δόγμα της «μηδενικής ανοχής», τις αστυνομικοδικαστικές σκευαρίες και την αναβαθμισμένη ποινική αντιμετώπιση του πολιτικού αγώνα ενάντια στο φασισμό και το σύστημα που τον γεννά και τον θρέφει.

Από τις συνολικά 73 προσαγωγές, οι 64 μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Από την ασφυκτική παρουσία ΜΑΤάδων, δέχτηκε απρόκλητη επίθεση με ξύλο, χρηματικά και ανθρωποκυνηγητό, την ώρα που έστριβε και έμπαινε στην οδό Αγχιάλου. Την ίδια ώρα, στο σημείο βρί-

Ομόφωνη καταδίκη σε βαριές ποινές δύο χρυσαυγιτών

Υπό όλες συνθήκες, είναι σίγουρο ότι θα έπειται στα μαλακά. Υπό τις παρούσες συνθήκες, όμως, με τη δίκη να διεξάγεται στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και με το θέμα της δίκης του ηγετικού πυρήνα των νεοναζί ανοιχτό (η έναρξη της δίκης τοποθετείται κατά τα τέλη του χρόνου), οι δύο χρυσαυγίτες από το τάγμα εφόδου που επιτέθηκε με δολοφονικές διαθέσεις στο στέκι «Αντίπονοι» στα Πετράλωνα, δεν είχαν τύχη. Καταδικάστηκαν για απόπειρες ανθρωποκτονίας από πρόθεση και οι ποινές τους ήταν βαριές (11,5 και 13,5 χρόνια κάθειρξη, χωρίς αναγνώριση ελαφρυντικού). Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η δίκη έγινε

σε ΜΟΔ και οι αποφάσεις για την ενοχή και τις ποινές ήταν ομόφωνες, παρά την προσπάθεια του δικηγόρου των νεοναζί να δημιουργήσει τύψεις στους ενόρκους.

Οι νεοναζί άλλαξαν γραμμή, παραδέχτηκαν ότι συμμετείχαν στο τόμασι εφόδου, αλλά... δεν μπήκαν μέσα (παλιά έλεγαν πως δεν είχαν σχέση), αρνήθηκαν όμως να δώσουν άλλα ονόματα. Κράτησαν την ομερτά ή φοβούνται τους άλλους νεοναζί; Θα φανεί στη μεγάλη δίκη, στην οποία είναι επίσης κατηγορούμενοι. Αν θέλουν να έχουν καλύτερη μετοχείριση, θα πρέπει να κελαΐδήσουν κι αυτό δεν αποκλείται και γι' αυτούς και για άλλους νεοναζί.

■ Η εξαθλιώση ως μπίζνα!

Διαβάσαμε την ειδοηση στην ηλεκτρονική έκδοση των «Νέων» και τρίβαμε τα μάτια μας. «Αστεγοί ξεναγούν το κοινό στις «αραρατες» πλευρές της Αθήνας» έλεγε ο τίτλος. Το δημοσίευμα μας ενημέρωνε ότι «κινιά ξεχωριστή πρωτοβουλία ανέλαβε το περιοδικό δρόμου «Σχεδία». Από το Σάββατο 20 Σεπτεμβρίου και κάθε Σάββατο τρεις άστεγοι στο ρόλο του οδηγού-ξεναγού γνωρίζουν στον κόσμο τα συσσίτια, τα υπνωτήρια και τα κέντρα απεξάρτησης. Παράλληλα, δίνουν πληροφορίες για το πώς έχουν οι ίδιοι βιώσει τη ζωή στον δρόμο (...)

Οι ξεναγήσεις ξεκινούν στις 11 το πρωί, διαρκούν δύο ώρες και το κόστος είναι έξι ευρώ (μειωμένο 3 ευρώ), εκ των οποίων το 50% αποτελεί απευθείας έσοδο για τον οδηγό.

Ως ποιο θα φτάσει η εξαχρείωση κάποιων ΜΚΟ; Μετατρέπουν σε θέαμα την κοινωνική εξαθλίωση και το πουλάνε, με πρόσχημα ότι κάποιοι άνεργοι θα βγάλουν μεροκάμπατο (το άλλο μισό πάει στη ΜΚΟ)! Σε τι διαφέρει αυτή η μπίζνα από τα άθλια «ριάλιτι» της τηλεόρασης;

■ Αληταριό

«Μόλις πέσει η κυβέρνηση, στις τράπεζες δε θα μείνει φράγκο». «Θ' αφήσω εγώ τα λεφτά μου να τα φέρει ο Βαρεμένος». Ούρλιαζε και πάλι κάθιδρος ο μόνιμος κάτοικος των πρωινόδικων Α. Γεωργιάδης, χωρίς να αντιλαμβάνεται ότι έτσι γινόταν ο καλύτερος διαφημιστής του ΣΥΡΙΖΑ. Βέβαια, το ακροδεξιό α

KONTRA

Μεγάλη κίνηση έχει και η Ερμού κάθε Σάββατο...

«Μελισσανίδη το εγκώμιον» στον κιτρινόμαυρο αθλητικό Τύπο και στα οπαδικά site της Ενωσης. Ο λόγος είναι ότι βοήθησε προκειμένου να μπορέσει η ΚΑΕ ΑΕΚ να πάρει την εγγυητική που είναι αποφασίτη για τη συμμετοχή της ομάδας στο πρωτάθλημα μπάσκετ. Οσοι διαβάσουν το ρεπορτάζ για το συγκεκριμένο θέμα και δεν γνωρίζουν τις διαδικασίες αδειοδότησης μένουν με την εντύπωση ότι ο Μελισσανίδης έβαλε βαθιά το χέρι στην τσέπη και έδωσε εκατό χιλιάδες ευρώ. Η προγματικότητα είναι ότι ο Μελισσανίδης μπήκε εγγυητής, προκειμένου να εκδοθεί για την ΚΑΕ ΑΕΚ εγγυητική 100.000 ευρώ, που σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι ο Γατούλης (γιατί με τα όσα διαδραματίζονται στο θέμα του γηπέδου, δεν μας επιτρέπουν να τον χαρακτηρίσουμε Τίγρη) πλήρωσε μόνο την προμήθεια για την έκδοση της εγγυητικής.

Ακολουθώντας την τακτική εγκωμιασμού των οπαδικών Μέσων, ο μεγαλομέτοχος της ΚΑΕ και προσωπικός φίλος του Μελισσανίδη (κάποιοι κακεντρεχείς λένε ότι είναι «μπροστινός»), Αλέξης Αλεξίου, δήλωσε: «Οι κόποι δύο επών δικαιωθηκαν. Ευχαριστούμε τον πρόεδρο, τον Δημήτρη Μελισσανίδη, για την στήριξή του στο Μπάσκετ. Αποδεικνύεται ότι η ΑΕΚ είναι μία, ενιαία και αδιάρετη. Προχωράμε». Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αυτό που μετράει είναι το αποτέλεσμα, άρα σωστά υμνούν τον Μελισσανίδη, αφού χωρίς τη δική του βοήθεια το πλέον πιθανόν θα ήταν να μην μπορέσει η ομάδα να πάρει το πιστοποιητικό συμμετοχής στο πρωτάθλημα. Αν κάποιος δει μόνο το θέμα του μπάσκετ και την αδειοδότηση της ΚΑΕ, θα μπορούσε να προβάλει αυτό το επιχείρημα, από τη στιγμή που δύο έκαναν πίσω και δεν μπόρεσαν να βοηθήσουν προκειμένου να συγκεντρωθούν τα φράγκα που ήταν αναγκαία για τη συμμετοχή της ομάδας. Αν δούμε όμως το θέμα στην ολότητά του, το συμπέρασμα που προκύπτει είναι εντελώς διαφορετικό.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Ερασιτεχνική ΑΕΚ είναι αυτή που θα έχει την ιδιοκτησία του γηπέδου και μόνο με τη δική της σύμφωνη γνώμη θα μπορέσει ο Μελισσανίδης να καταθέσει το σχετικό φάκελο για την ανέγερση του γηπέδου. Συνεπώς, θα πρέπει ο Γατούλης να εξασφαλίσει μια στοιχειώδη λειτουργία στα άλλα αθλήματα που λειτουργούν υπό την ευθύνη της Ερασιτεχνικής, για να μπορέσει χωρίς προβλήματα να πάρει την εν λευκώ εξουσιοδότηση από τη ΓΣ και να κά-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

νει ό,τι
θελει
στο θέ-
μα του

γηπέδου. Αυτή η ρημάδα η Γενική Συνέλευση, όμως, δεν έχει γίνει, όπως αποκάλυψε το aekwatch. Φαίνεται ότι δεν έχει εξασφαλιστεί η πλατιά συνάνεση και ότι προβλέπεται να πέσουν χοντρά μπινελίκια και γ' αυτό ο Μελισσανίδης προσπαθεί να εξομαλύνει την κατάσταση.

Εκτός των άλλων, ο Μελισσανίδης έχει δεσμευτεί ότι θα βοηθήσει όλα τα αθλήματα, προκειμένου να ξαναφένει η ΑΕΚ μεγάλη, όπως αρμόζει στην ιστορία της. Αυτά, όμως, ήταν λόγια του αέρα, καθώς μια σειρά αθλήματα δεν μπορούν να πληρώσουν τα ενοίκια και τους προπονητές τους, ενώ το ξεφτίλική της έξωσης υπέστη αικόνη και η «κράνα ΑΕΚ». Σε ό,τι αφορά το ποδόσφαιρο, όλοι έφερουμε και πολύ περισσότερο ο Γατούλης, ότι για να κάνεις μια ομάδα να πρωταγωνίστει και να κερδίζει τίτλους θα πρέπει να ρίξεις χρήμα στην πάροτσα και να φέρεις στην ομάδα πρωτοκλασάτους παίχτες, οι οποίοι θα κάνουν τη διαφορά. Επειδή όμως αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί ως γνωστό ο καπιταλιστής που σέβεται τον εαυτό του έχει πρώτιστο στόχο το μέγιστο κέρδος και τα φράγκα που θα βάλει στην τσέπη του, προσπαθούν με επικοινωνιακούς τρόπους να παραμυθίσουν τους οπαδούς της ΑΕΚ.

Μετά το φιάσκο με το γήπεδο στη Φιλαδέλφεια, που έχει εκθέσει τον Γατούλη στα μάτια των κιτρινόμαυρων οπαδών, η μη συμμετοχή της ΑΕΚ στο πρωτάθλημα μπάσκετ, λόγω ελλειψης της εγγυητικής επιστολής, θα ήταν η πιο τρανή απόδειξη ότι ο Μελισσανίδης έχει στόχο το Αλσος της Φιλαδέλφειας και τα φράγκα και δεν τον ενδιαφέρει καθόλου η ΑΕΚ σαν ομάδα, κάτι που το έχει αποδείξει και στο πρόσφατο παρελθόν. Εκανε λοιπόν την ανάγκη φιλοτιμία και έδωσε τα φράγκα της προ-

μήθειας για την έκδοση της εγγυητικής επιταγής, ξαμολάντος ταυτόχρονα τα «παπαγαλάκια» να του πλέκουν το εγκώμιο. Ελπίζει ότι με τέτοιο είδους τεχνάσματα θα μπορεί να ξεγελάσει τους κιτρινόμαυρους οπαδούς, όμως το Ψέμα έχει κοντά ποδάρια.

Τα παπαγαλάκια του σχίζουν τα ιμάτιά τους, λέγοντας ότι στα τέλη Οκτώβρη θα έχουν ξεκινήσει τα έργα στο γήπεδο και ότι θα έχουν μπει οι μπουλντόζες, όμως η πραγματικότητα είναι διαφορετική και σε βάρος του, όπως έχει αποκαλύψει η «Κόντρα». Οσο για τα εισιτήρια διάρκειας που αποτελούν και το διακαή πόθο του, προκειμένου να μπει ζεστό χρήμα στο ταμείο της ομάδας, αν κρίνουμε από το γεγονός ότι κάθε βδομάδα υπόφερε στο «επίσημο όργανο» της ΚΕ του Μελισσανίδη και της παρέας αναγγελία ότι «η κίνηση για τα διαρκείας είναι μεγάλη», ούτε εκεί τα πράγματα πηγαίνουν καλά. Γιατί μεγάλη κίνηση και πολύ κόσμο να κοιτάζεις τις βιτρίνες και να συλλατούσαρεις έχεις και η Ερμού κάθε Σάββατο, όμως τα μαγαζιά είναι χωρίς πελάτες, αφού ελάχιστοι είναι αυτοί που αποφασίζουν να ψωνίσουν (η τσέπη άδεια γαρ).

Δυστυχώς για τον Γατούλη και τους κολασούζους του, οι οπαδοί της ΑΕΚ έχουν και μήμη και κρίση. Μπορεί αρχικά ο πόθος τους για το γήπεδο στη Φιλαδέλφεια και η επικοινωνιακή καταγγίδα για την «Αγιά-Σοφιά» να «θόλωσε» το μυαλό τους και να τους στοίχισε πίσω από επιχειρηματικά συμφέροντα, όμως όσο περνάει ο καιρός και ζεκαθαρίζουν τα δεδομένα, αρχίζει και η αντίστροφη μέτρηση για τον Γατούλη. Αρκεί μια προσεχτική ματιά στα κιτρινόμαυρα site για να καταλάβουμε ότι το «σαράκι» της αφιερώθησε έχει

Η «Κ» ήταν εκεί

Παγκράτι - Απόδλωνας Πατρών 86-100, Κύπελλο μπάσκετ

Μετά από εφτά χρόνια, το Παγκράτι αντιμετώπισε ομάδα της A1 σε επίσημη διοργάνωση και στο κλειστό του Μετς η απιστοφαιρά ήταν πανηγυρική. Παρά τη βοήθεια από τον κόσμο τους, οι Rossosneri δεν κατάφεραν να φτάσουν στη νίκη και αρκεστήκαν στην πολύ καλή εμφάνιση, κόντρα σε μια ομάδα που αγωνίζεται σε μεγαλύτερη κατηγορία. Εκτός από την καλή αγωνιστική εικόνα και τη διάθεση που έδειξαν οι παίχτες του Παγκρατίου, ένα ακόμη στοιχείο που θα παίξει σημαντικό ρόλο στην «ταυτότητα» της ομάδας είναι το καλό κλίμα ανάμεσα στους παίχτες, που μεταφέρει μια θετική αύρα στην εξέδρα. Αν και ο επίσημος στόχος των Rossosneri είναι η παραμονή, οι πλέον αισιόδοξοι από τους οπαδούς της πιστεύουν ότι η ομάδα μπορεί να παλέψει για κάπι καλύτερο και ονέχει λήγη τύχη να διεκδικήσει την επιστροφή της στα «μεγάλα σαλόνια».

■ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ Στο σπίτι

Η νέα ταινία του Αθανάσιου Καρανικόλα («Ελλη Μάκρα 42277 Βούπτερα», «Echolot», «Χάιμω») και ταυτόχρονα η πρώτη του μυθοπλασία στην Ελλάδα (εδώ και δεκαετίες ζει στη Γερμανία) προβλήθηκε για πρώτη φορά στο Φόρουμ του Φεστιβάλ του Βερολίνου, κερδίζοντας το βραβείο Οικουμενικής Επιτροπής και έκτοτε συνεχίζει την πορεία της στα διεθνή φεστιβάλ.

Η Νάντια, η οποία είναι από τη Γεωργία, ζει και δουλεύει για δώδεκα χρόνια στο σπίτι μιας πλούσιας αστικής οικογένειας. Οταν καταλαβαίνουν ότι η Νάντια πτάσχει από μια δύσκολη ασθένεια, παρά τις βεβαιώσεις αγάπης που κατά καιρούς της έκαναν (έτρωγαν όλοι μαζί, έκαναν αρκετή παρέα με στο σπίτι κτλ.) την απολύτουν και τη διώχνουν. Ενα υπέροχο τεράστιο σπίτι με θέα στη θάλασσα, ένα μοντέρνο και πολιτισμένο ζευγάρι, ένα κορίτσι που ουσιαστικά έχει μεγαλώσει με τη Νάντια και μια πραγματικό-

τητα που κανείς δε θελει να παραδεχτεί. Πίσω από το χαμογελαστό και ζεστό πρόσωπο της οικογένειας, κρύβεται η ταξική διαφορά και αντίθεση, που εκδηλώνεται ως σκληρότητα που αντιμετωπίζει τους ανθρώπους αναλώσιμα υλικά.

Θέμα δυνατό, θέμα επικίαιρο, θέμα που σου επιτρέπει να θίξεις μια σειρά από κοινωνικά φαινόμενα. Ο σκηνοθέτης επιλέγει μια πολύ γραμμική αφήγηση. Με πλάνα αργά, με έμφαση στις μικρές κινήσεις και τις λεπτές εκφράσεις του προσώπου, αποφεύγοντας όμως παράλληλα και τα κοντινά πλάνα στα πρόσωπα των πρωταγωνιστών, ο σκηνοθέτης προσπαθεί εμφανώς να αντιμετωπίσει την ιστορία του με απόσταση και ψυχραφιά, μακριά από κάθε είδους συναισθηματισμούς και εύκολες συγκινήσεις. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι δεν υπάρχουν καθόλου διακυμάνσεις ή δραματικές κορυφώσεις κατά τη διάρκεια της ταινίας, αλλά επικρατεί μια μινιμαλιστική προσέγγιση που επισιάζει στη λιτή αφήγηση.

Πρόκε

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ο καρκίνος του μαστού (εδώ η «φιλανθρωπία» μουγκάθηκε)

M. Langhof, in der Polizei-hof Hoffentlich, (εθνικιστικές προγονοίες) ist er frei...

Εάν Παναγιωταρέα ήσον «εκπρόσωπος τάφου», γιατί όχι Παναγιωταρέα «εκπρόσωπος του τύπου που μας τα έχει πρήξει με τον τάφο»;

Βερολίνο: Αντώνης (le mani bucate...)

Αναστατώνομαι: τόσο καιρό δουλεύω, μα δεν πιληρώνομαι.

You speak the truth but dare/ you kill what's unfair? (for killing is no murder)

Το ήρεμο πρόσωπο/ της αιωνιότητας/ θραύσει τους τρικυμισμένους καθρέφτες/ των λυγμών/ κι όμως ακόμη ακούμε εντός μας/ των λυγμών την τρικυμία (Γ. Ρίτσος: «Το τραγούδι της αδελφής μου»)

◆ Οταν γράφετε στην ΑΥΓΗ (Γ. Μιχαήλ, 23-9-14, avgi.gr) ολόκληρο άρθρο για τη «σημασία των επισκέψεων του Αλ. Τσίπρα στο Αγιο Ορος και στον Πάπα», κ.κ. συριζαίοι, και σ' αυτό αναφέρεστε στο λαό που «εναπόθετε τις ελπίδες και τα ονειρά του στην υπέρτατη δύναμη του Χριστού και της Παναγίας», γίνεστε καταγέλαστοι γλείφτες των θρησκευμένων ή όχι; Και όταν κάνετε λόγο για «αυτές τις δύσκολες μέρες», στις οποίες «οι χριστιανικές εκκλησίες συμμετέχουν ενεργά σε πολλές... πράξεις αγάπης και προσφοράς...», κυρίως στους ανθρώπους των χαμηλών κοινωνικών στρωμάτων», τι αυτία χαίδευτε; Άλλα και η αναφορά του άρθρου στη «θεολογία της Απελευθέρωσης» «ξεχνάει» το περιεχόμενο εκείνης -γιατί αποτελεί πλέον παρελθόν- της «θεολογίας» που ήταν για μια ακόμη φορά τιμητική εξαίρεση ΚΟΝΤΡΑ στο βόρδυ της εκκλησίας στη Λατινική Αμερική. Πού η εξήγηση για την χωρίς πάτο ξεφτίλα; Στο ίδιο το άρθρο: «Ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ γνωρίζει καλά τις μεγάλες ευθύνες ενός κόμματος που σε λίγους μήνες είναι πολύ πιθανό να αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας». Για την ψήφο, ρε γαμώτο, νυν υπέρ πάντων ογκών... (και αγίων πάντων).

◆ Πράγματι πολύ cheap ο Τσίπρας.

◆ Εδωσ' ο Τσίπρας παροχές, μα δεν το καταλάβαμε, γιατί το μόνο που ειδαμε από ψες, τον ΕΝΦΙΑ ελάβαμε.

◆ Αμόλησεν ο αστισμός, της ερημιάς τη λήθη, να χουν, να αναπταύονται τα άβουλα τα πλήθη.

◆ Σου χουν ρουφήξει το είναι σου, σα μαύρη νεροφίδα, και μεσ' το αιματάκι σου σου σπρώχνουν πατρίδα.

με έμφαση στις λεπτομέρεις και τους συμβολισμούς και μακριά από κάθε ειδούς συναισθηματικές εξάρσεις. Η Μαρία Καλλιμάνη, που υποδύεται τον πρωταγωνιστικό ρόλο, είναι το τυπικότερο δείγμα αυτής της υποκριτικής γραφμής, χωρίς τη βοήθεια της οποίας ο σκηνοθέτης σίγουρα θα είχε δυσκολεύει περισσότερο.

Ελένη Π.

◆ Βγήκεν ο Αλέξης στο κλαρί, μη βάντε φραντασία, τα βρόχια του ξανάπλωσε, τράγους και εκκλησία.

◆ Αχός βαρύς ακούγεται/ ντουφέκια, όμως, δεν πέφτουν/ μηδέ φωνές ακούγονται/ μηδέ και μοιρολόγια/ Τίναι βαθιά η σωπή/ του τάφου βαθυτέρα.

◆ Σου κάνω τράμπα ΕΝΦΙΑ, με ΟΤΕ, ΔΕΗ και ύδωρ, σου δίνω και δυο όβολα, για να με σιχτίρισεις.

◆ Π.Ο.Ε.Τ., ΠΟΤΕ, για ΚΑΠΟΤΕ; Ερώτημα μεγάλο. Που λέγεται κι ακούγεται, μ' απάντηση φευγάτη...

◆ Ασπρά σου δίνω είκοσι, μετζήπια δεκατρία, για να μου ειπείς, το πώς και τι, της εργατιάς το δρόμο. Κι αν είσαι ντόμπρος, όμπτι μου, σου δώνω και δυο λίρες.

◆ Και να γυρίσει το άνθος σου, και πάλι γραία θα 'σαι.

◆ Τα σούρνει ο Μίκυς στον Περισσό κι ο Περισσός στο Μίκυ. Άλλα σαν είν' το φεστιβάλ, «ραπτοσεμάν» φωνάζουν.

◆ Κανέναν δεν πειράζουμε/ το σπίτι μας κοιτάζουμε/ με την οικονομία μας και με την εκκλησία μας/. Γιατί; Γιατί;/ Τι θέλουν πια αυτοί;/ Και όσα πειροσύματα/ μας μένουν, τα τοκίζουμε/ και στην Οικονομία μας/ την Εθνική συμβάλλουμε./ Γιατί; Γιατί;/ Τι θέλουν πια αυτοί;/ Μπελάδες κατανήσανε/ με τα συλλαλητήρια/ και με τις απεργίες τους/ αυτές τις φασαρίες τους./ Γιατί; Γιατί;/ Τι θέλουν πια αυτοί;/ Τι κάνει η αστυνομία μας/ οι νόμοι, τα σχολεία μας/ κι αυτή η λογοκρισία μας/- ακόμα κι η εκκλησία μας; Γ. Νεγρεπόντη: «Παράπονο», από τα «Μικροαστικά»).

◆ Οπως ειπώθη, με εάν/ δε γίνεται ιστορία/ ίσως ζεσταίνεται η ελπίς και... λόγο φρασαρία./ Φαρδιά χρειάζεται κοιλιά/ κι από κοντά ο εργάτης/ να έχει την οργάνωση/ κι αυτή το... πρόγραμμά της.

◆ Και στεναγμούς σαράνταδυο.

◆ Των φρονίμων τα παιδιά πλέον είναι πεινασμένα.

◆ Τα μάτια σου με κοίταξαν και έχασα το φως μου.

◆ Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης υπόσχεται ο Τσίπρας. Ε.Σ.Α, δηλαδή.

◆ «Κοστολόγηση» μέτρων Σύριζα: τρία από 'δω, τρία από κει και τρία απ' το ΧΕΣΕ (ΤΧΣ),

από το ΕΣΠΑ τρία κι ά-/λλα τα τρία που θα πάρει/ ο τρίστυχος εργάτης.

◆ Τον Τίγρη να βολέψουνε και χέζουν και τους νόμους.

◆ Είπ' ο κυρ-Φώτης, πρόεδρος/ πως το ποθώ να γίνων/ να είμαι μόνιμα αρσαχτός/ και μια φορά άμα λόχει/ να βγαίνω εις το Σύνταγμα/ παρέλαση να βλέπω./ Γιατί ο κυρ-Φώτης άμα δεν/ κοντά στην εξουσία/ θλίβεται και μαραίνεται/ και βαριαναστενάζει./ Και πίσω πάλι στη ΔΗΜΑΡ/ που ειν' άχαρος ο ρόλος.

◆ Το γυμνό περί Λάνχοφ ενόχλησε – το έκεκαλο της Γκαγκά αποθέωθηκε.

◆ 70.000 πράσινα άλογα θα δημιουργηθούν μέχρι το 2020, δήλωσε ο Μανιάτης. Βέβαια, κατά λέξη είπε «μπορούν να δημιουργηθούν». Εξό και οι «πράσινες θέσεις εργασίας» ή πράσιν' άλογα ή και... πράσσειν άλογα.

◆ «Οι Παλαιοί οινοποιοί ανησυχούσαν όλο και πιο πολύ. Αυτό που είχε προσληφθεί ως αθώα εβραϊκή μετανάστευση στην Παλαιότητα.. είχε πάρει τη μορφή αποικιακού σχεδίου, μεσούσης έντονης διπλωματίας και πυρετώδους στρατιωτικής ανάπτυξης.. Καλά πληροφορούμενοι Παλαιοί οινοποιοί, κυρίως από τα αστικά κέντρα, προει-

δοποιούσαν ότι οι εβραίοι μετανάστες του τέλους του 19ου αιώνα και των αρχών του εικοστού δεν αναζητούσαν απλώς θρησκευτική διάσωση, ούτε απλώς, εγκαθίσταντο στην Παλαιότητη επειδή καταπίζονταν στην Αν. Ευρώπη και τη Ρωσία. Το 1896 ο Τέοντορ Χερτζ, εβραίος από την Ουγγαρία, ήταν ο εμπνευστής χιλιάδων αικολούθων του σιωνιστικού αποικιακού προγράμματος μέσω του βιβλίου του "Der Judenstaat"- "Το εβραϊκό κράτος". Το βιβλίο δεν εξέφραζε μόνο το περήγραμμα σχετικά με την ιδρυση μιας πατρίδας για τους εβραίους στην Παλαιότητη, αλλά αποτελούσε και τη χάρτα για την εφαρμογή των ανάλογων ιδεών... Εχοντας ιδρυθεί το 1901, το "Εβραϊκό Εθνικό Ταμείο" με έδρα το Λονδίνο, αποστολή είχε την απόκτηση παλαιοτινικών εδαφών για χρήση τους μόνο από εβραίους, τα οποία θα καλλιεργούσαν μόνο εβραίοι. Μεταξύ των ετών 1880 και 1914, είχαν δημιουργηθεί τριάντα σιωνιστικές αποικίες στην Παλαιότητη και ο εβραϊκός πληθυσμός της ορθιμούσε περίπου 80.000 άτομα, κυρίως ευρωπαϊκής προέλευσης». (R. Baroud: «My father was a Freedom Fighter», σσ 9-10).

Βασήλης

Ξαναρχίζουν οι βιντεοπροβολές

Οι μεγάλες ζέστες έφυγαν, το φθινόπωρο μπήκε για τα καλά, καιρός ν' αρχίσουμε να μαζεύσμαστε πάλι, κάθε Παρασκευή βράδυ στις 8:30, στη σάλα της «Κόντρα», για να δούμε εκλεκτές κινηματογραφικές ταινίες και να συζητήσουμε μετά για τέχνη, για πολιτική, για τη σύνδεση αυτών των δύο.

Το πρώτο αφιέρωμα είναι για την Παλαιότητη, τη χώρα της αντίστασης, το φωτεινό φάρο που και στους πιο δύσκολους καιρούς δείχνει στην ανθρωπότητα ότι ο δρόμος για τη λευτεριά κρέμεται από την κάννη του ντουφεκιού.

Τρεις ταινίες, τρεις πολιτικές εκδηλώσεις, διοιστέρα επίκαιρες, μετά τη θερινή δολοφονική επίθεση των σιωνιστών στη Γάζα, την ηρωική αντίσταση του παλαιοτινικού λαού και των ένοπλων σωμάτων του και τη νίκη τους επί του βάρβαρου εισβολέα. Η αφρομή για συζήτηση είναι δεδομένη και το περιεχόμενο κάθε συζήτησης σημαντικό.

Σας περιμένουμε...

«Ενσωματωμένη» αρχαιολογία

Τον υπουργό Τασούλα, που βγαίνει και λέει πως η μίσθωση της Παναγιωταρέα για να εκδίδει καθημερινά δελτία Τύπου για την προείδοπο των ανασκαφών στην Αρχαία Αίγαλη, έχει ήδη απολέσει κάθε επιστημονικό στάτους. Οταν, όμως, οι ίδιοι αρχαιοιλόγοι δηλώνουν ότι μια ανασκαφή γίνεται «όχι μόνο για το καλό της αρχαιοιλογίας, αλλά για το καλό αυτού του τόπου σε μια κρίσιμη χρονική περίοδο και την παρακολουθεί όλος ο κόσμος», τότε ξεπερνούν το επίπεδο του ανεκδιήγητου και γίνονται «ενσωματωμένοι» αρχαιοιλόγοι, συνειδητοί προπογανδιστές μιας εθνικιστικής κατεύθυνσης, αποφασισμένοι να την υπηρετήσουν. Γ' αυτό και η εν λόγω κυρία έχει σπεύσει να προεξοφλήσει ότι «το μνημείο είναι μακεδονικό» και ειρων

Η κορυφή του παγόβουνου

Θα κακοπεράσουν, λέει, οι επίτροποι από ακρόστη στο Ευρωκοινοβούλιο μεταξύ 29 Σεπτέμβρη και 8 Οκτώβρη. Δίνουν, μάλιστα και ονόματα εκείνων που θα συγκεντρώσουν πάνω τους τα περισσότερα βέλη. Είναι ο βρετανός λόρδος Χίλ, επίτροπος Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών, η αλοβένα Αλένα Μπράτουσεκ, αντιπρόεδρος με αρμοδιότητα την ενεργειακή ένωση της ΕΕ, ο ισπανός Μιγκέλ Αρίας Κανέτε, επίτροπος Ενέργειας και ο ούγγρος Τίβόρ Ναβράκασκι, επίτροπος Εκπαίδευσης και Πολιτισμού. Ο καθένας απ' αυτούς έχει ένα προσωπικό ιστορικό, χάριν του οποίου αναμένεται να δεχτεί επιθέσεις.

Ο Χίλ έκανε καριέρα ως λομπίστας, ανήκει στο Συντηρητικό Κόμμα και διατηρεί άριστες σχέσεις με το τραπεζικό σύστημα του Σίτη. Πώς θα δώσουμε σε Βρετανό το χαρτοφυλάκιο των Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών, που περιλαμβάνει το αντικείμενο της τραπεζικής ένωσης της ΕΕ, όταν η Βρετανία εμφανίζεται αντίθετη σ' αυτή την προσπτική, λένε οι επίκριτές του Χίλ. Το ότι η Βρετανία πρέπει να πάρει ένα από τα «βαριά» χαρτοφυλάκια, ειδικά αφότου παραχώρησε το πόστο του «υπουργού Εξωτερικών» της ΕΕ στην Ιταλίδα Μογκερίνι, φαίνεται ν' αρή-

νει αδιάφορους τους διαφωνούντες.

Η Μπράτουσεκ, πρώην πρωθυπουργός της Σλοβενίας, κατηγορείται ότι πρότεινε τον εαυτό της για επίτροπο βλέποντας ότι θα χάσει τις εκλογές. Ο Γιούνκερ, όμως, ξεκαθάρισε ότι έχει το πράσινο φως και από τη νέα κυβέρνηση της Σλοβενίας (αν ήθελε οι έκανε αλλιώς, όταν η Μπράτουσεκ αποτελεί επιλογή Γιούνκερ).

Ο Κανέτε είναι ένας μεγαλοκαπιταλιστής και κατηγορείται ότι έχει συμμετοχές σε πετρελαϊκές εταιρίες της χώρας του. Ο ίδιος απαντά ότι φρόντισε να πουλήσει τις συμμετοχές του σε πετρελαϊκές εταιρίες, προκειμένου να μην υπάρχει κανένα ηθικό ασυμβίβαστο με την ανάληψη του χαρτοφυλάκιου Ενέργειας στην Κομισιόν Γιούνκερ.

Τέλος, ο Ναβράκασκι έχει διατελέσει αντιπρόεδρος στην κυβέρνηση του ακροδεξιού Ορμπτάν (εξακολουθεί να διοικεί την Ουγγαρία) και κατηγορείται ότι επόπτευε το υπουργείο Δικαιοσύνης όταν το 2011 πέρασε νόμο για τον περιορισμό του αντιπολιτευόμενου Τύπου.

Επίτροπος δεν μπορεί να καταψηφιστεί από το ευρωκοινοβούλιο. Η Κομισιόν ή ψηφίζεται «πακέτο» ή καταψηφίζεται. Άν τα πράγματα χοντρύνουν, ο Γιούνκερ μπορεί ν' αλλάξει χαρτοφυλάκια σε κά-

ποιος. Η όλη ιστορία είναι από τη μια ένα καραγκιοζίλικι, για να δικαιολογείται η ύπαρξη του Ευρωκοινοβούλιου και να καλλιεργείται η ψευδαίσθηση μιας δήθεν δημοκρατικής λειτουργίας. Πέρα από το καραγκιοζίλικι, όμως, υπάρχουν και οι υπαρκτές κόντρες ανάμεσα σε χώρες και ανάμεσα σε ομάδες καπιταλιστικών συμφερόντων.

Οι Βρυξέλλες είναι ένα τεράστιο λόμπι. Είναι χιλιάδες οι υπόλληλοι εταιρίων που κάνουν «λόμπινγκ» (σε μια τέτοια εταιρία έπιασε δουλειά και η Δαμανάκη, μόλις έμαθε ότι η θητεία της δε θα ανανεωθεί). Το χρήμα ρέει άφθονο στις τσέπες ευρωβουλευτών για να στηρίξουν τη μια ή να μη στηρίξουν την άλλη διάταξη. Ακόμη πιο άφθονο ρέει το χρήμα στις τσέπες των μελών της Κομισιόν, των συνεργατών τους και της υψηλόβαθμης γραφειοκρατίας που χειρίζεται τους διάφορους φακέλους. Οι τέσσερις επίτροποι, που για διάφορους λόγους αναμένεται να δεχτούν πρεσβάρισμα από ευρωβουλευτές, δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Κάποιοι πρέπει να γίνουν διακτυλοδειχτούμενοι, για να μπορέσουν όλοι οι υπόλοιποι να συνεχίσουν τη δουλειά τους, για να μπορέσει το σύστημα να έχει μια επίφραση δημοκρατικής νομιμοποίησης.

Γιατί χαίρεται ο κόσμος...

Τίτλος: «Κι αν είναι ροκ, δεν τον φοβούνται». Υπότιτλος: «Εντελώς καθησυχαστικοί οι επιχειρηματικοί παράγοντες μπροστά στο ενδεχόμενο αριστερής κυβέρνησης, διαψεύδουν πλήρως την κινδυνολογία του πρωθυπουργού». Το θέμα στην Εφέσυν, υπογεγραμμένο από τον συντάκτη που καλύπτει το ρεπορτάζ ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος εμφανίζεται μονίμως πιο μάχιμος και από τον Σκουρλέτη, μας πληροφόρησε για τις δηλώσεις που έκαναν σε εκπομπή του Bloomberg στελέχη κορυφαίων καπιταλιστικών ομίλων (Λάτση, Κόκκαλη), σύμφωνα με τις οποίες δεν αισθάνονται καμιά ανησυχία –πόσο μάλλον απειλή– από την επικείμενη ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβερνητική εξουσία.

Ετσι, μαζί με πολλά άλλα, θα πρέπει να πετάξουμε στο σκουπιδοτενέκ της Ιστορίας και εκείνη την παλαιά κινέζικη παροιμία που προειδοποιεί ότι πρέπει να «ψαχνώμαστε» όταν μας επαινεί ο εχθρός μας. Επειδή, όμως, η παροιμία αυτή μετράει πολλούς αιώνες ζωής, στη διάρκεια των οποίων ουδέποτε έχασε την επικαιρότητά της, το συμπέρασμα που πρέπει να βγάλουμε είναι πως οι εμφανιζόμενοι ως εχθροί κάθε άλλο παρά εχθροί είναι.

Μιν νομίζετε πως πρόκειται για μια παρέκκλιση του φανατικού συντάκτη της Εφέσυν. Το επίσημο κομματικό όργανο, η «Αυγή» την ξεπερνά σε φανατισμό, φτάνοντας ορισμένες φορές στο έσχατο σημείο γελοιότητας. Οπως όταν για τη συνάντηση πάπα-Τσίπρα δεν περιορίστηκε στο τετριμένο ιδεολόγημα για τον «πάπα των φτωχών», αλλά ενημέρωσε τους αναγνώστες πως ότι ο πάπας έχει μετατραπεί σε «κατήγορο του αδιστακτου τραπεζικού συστήματος»! Ποιος, ο πρόεδρος της πανίσχυρης Τράπεζας του Βατικανού, με τις πολυπλόκαμες διασυνδέσεις σε όλο τον κόσμο (μεταξύ των οποίων και διασυνδέσεις με τη μαρία), ο προκαθήμενος μιας καμαρίλας που έχει συμμετοχή σε χιλιάδες καπιταλιστικές επιχειρήσεις σε όλο τον κόσμο, που πγείται μερικών τεράστιων πολυεθνικών, που είναι αναμεμιγμένη σε άπειρα σκάνδαλα! Τίτλοι, όπως «Διεθνές ενδιαφέρον για το ΣΥΡΙΖΑ: Φόρουμ AMBROSETTI, Μόντι - Πρόντι για τον Αλ. Τσίπρα, το "Spiegel" για τη Ρένα Δούρου, οι "New York Times" για τον Μανώλη Γλέζο» αποτελούν εκδηλώσεις ενός πολιτικού επαρχιωτισμού, που αναζητά αναγνώριση και αποδοχή από τα ισχυρά ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Ακόμη και τα ελληνικά «ΜΜΕ των εργολάβων», που μέχρι και τις τελευταίες ευρωεκλογές πολεμούσαν λυσσαλέα τον ΣΥΡΙΖΑ, έχουν αλλάξει γραμμή και εκφράζουν την ικανοποίησή τους για τα διεθνή «ανοίγματα» του ΣΥΡΙΖΑ, μη διστάζοντας να παρέμβουν στα εσωκομματικά του, για να κατακεραυνώσουν τους «αριστερούς» του ΣΥΡΙΖΑ. Οπως το «Εθνος» του Μπόμπολα, που έγραψε στις 9 Σεπτέμβρη: «Πολύ καλά έκανε ο κ. Τσίπρας που προτίμησε να πάει στο φόρουμ στο Τσερνόμπιο, από τις διαδιλλώσεις της Θεσσαλονίκης, καθώς σ' αυτό συμμετείχαν θεσμικοί και οικονομικοί παράγοντες με μεγάλη επιρροή στα ευρωπαϊκά θέματα. Είναι προφανής η χρονισμόπτη που έχει να παρουσιάσει τις θέσεις του, εντάσσοντάς τες - με τη διαφορετικότητά τους - σ' ένα ευρωπαϊκό περιβάλλον, με ρεαλιστικό τρόπο, όπως προκύπτει και από τις θετικές αναφορές του ιταλικού Τύπου. Δεν είναι τυχαίο ότι υπέρμαχοι της πρόσκλησης του κ. Τσίπρα ήταν ο Μάριο Μόντι και ο Ρομάνο Πρόντι».

Ο κύβος έχει ριφθεί. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δώσει τις διαβεβαιώσεις του στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο και η ελληνική αστική τάξη τον αντιμετωπίζει ως μια ωφέλιμη για το σύστημά της πολιτική εναλλακτική λύση.

Π.Γ.

Ο πως είναι γνωστό, ο πρόεδρος της EKT Μάριο Ντράγκι θα αποτελέσει έναν από τους βασικούς εν δυνάμει συμφόρους του κυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ, όπως διακήρυξε από τη Θεσσαλονίκη το πρόεδρος του τελευταίου Αλέξης Τσίπρας. Ο ίδιος ο Ντράγκι, βέβαια, φρόντισε να βάλει πάρο για την οποιαδήποτε σημασία στην ανεξάρτηση, όμως στην ουσία δεν μπορεί να κάνει βήμα, αν προηγουμένως δεν πει το «γιαβόλ» ο Γιενς Βάιντμαν.

Είπαμε, όμως, ότι αυτά δεν έχουν καμιά σημασία για την προπτώσαντα του ΣΥΡΙΖΑ. Εδώ ο Τσίπρας πήγε στο Βατικανό για να λειτουργήσει ως ντουντούκα του προέδρου της Τράπεζας του Βατικανού (του πάπα), ο οποίος εξέφρασε τη θλίψη του επειδή δίνουν στη διάσωση των τραπεζών μεγαλύτερη σημασία από τη διάσωση των ανθρώπων! Στην αραιοποίηση του Ντράγκι θα κάλλογε; Αφήνοντας στην άκρη τις κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ, οι δύο μέρες που διέθετε στην πολιτική, με την πιο επίσημη τρόπο.

Στις αρχές της εβδομάδας, ο Ντράγκι εμφανίστηκε για ακρόστη στην επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνιού στις Βρυξέλλες. Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, είπε ότι έχει συντελεστεί σημαντική πρόσδοση σε ό,τι αφορά τη λήψη δημοσιονομικών μέτρων και την εφαρμογή των διαφρωτικών μεταρρυθμίσεων. Τόνισε ότι οι αγορές, που πρόσφεραν χρηματοδότηση στην Ελλάδα,

στηρίζονται στην προϋπόθεση ότι η Ελλάδα θα συνεχίσει τις μεταρρυθμίσεις και θα υλοποιήσει όλα όσα προβλέπονται από το τρέχον πρόγραμμα. Καμιά εκπλήξη για μας, διότι η EKT είναι ο ένας από τους τρεις τρεις που την προτείνει την ανεξάρτηση για μας, διότι η ΕΚΤ είναι ο ένας από τους τρεις τρεις που την προτείνει την ανεξάρτηση για μας, διότι η ΕΚΤ είναι ο ένας από τους τρεις τρεις που την προτείνει την ανεξάρτηση για μας, διότι η ΕΚΤ είναι ο έ